

မောင် မိုး စစ် စဉ် သည် . . . . .

မိုး

မေ့

အိမ်

လင်းမော်လွင်

အလှူအတန်း

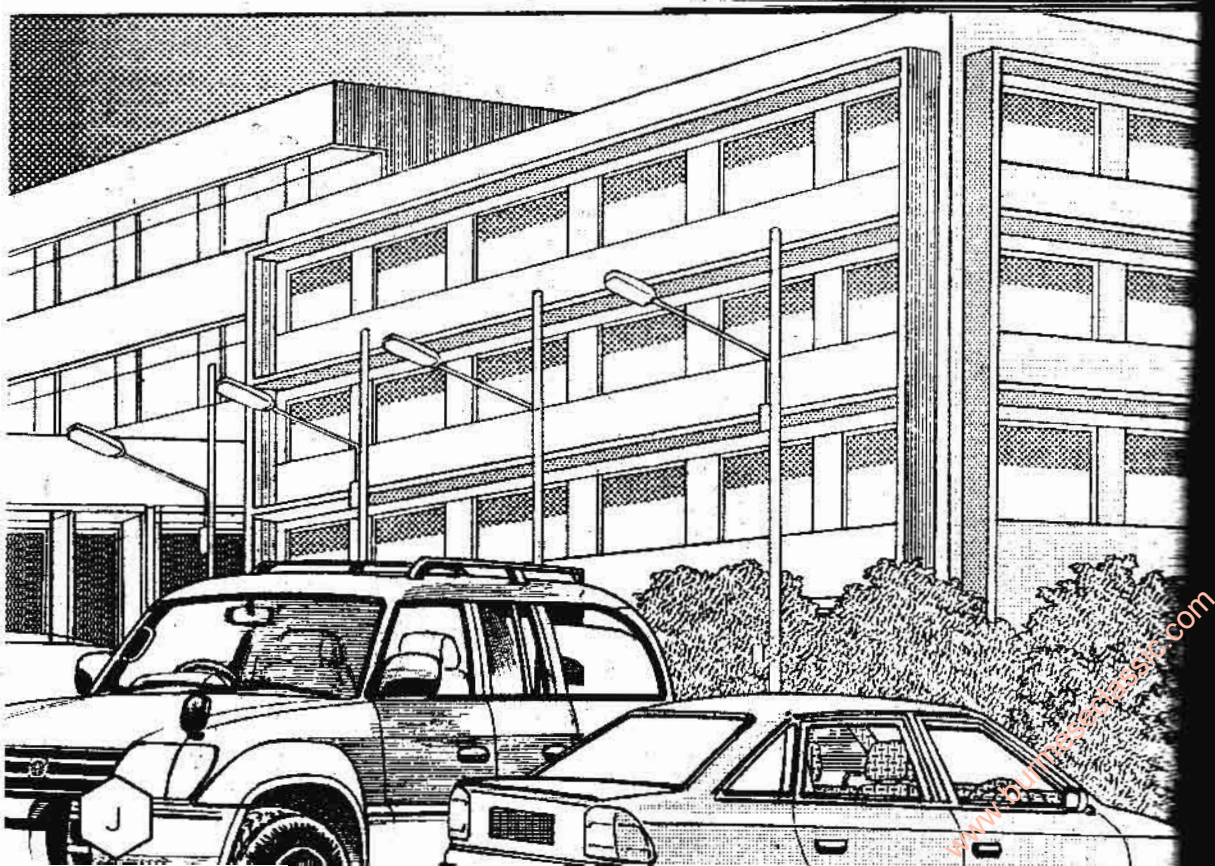

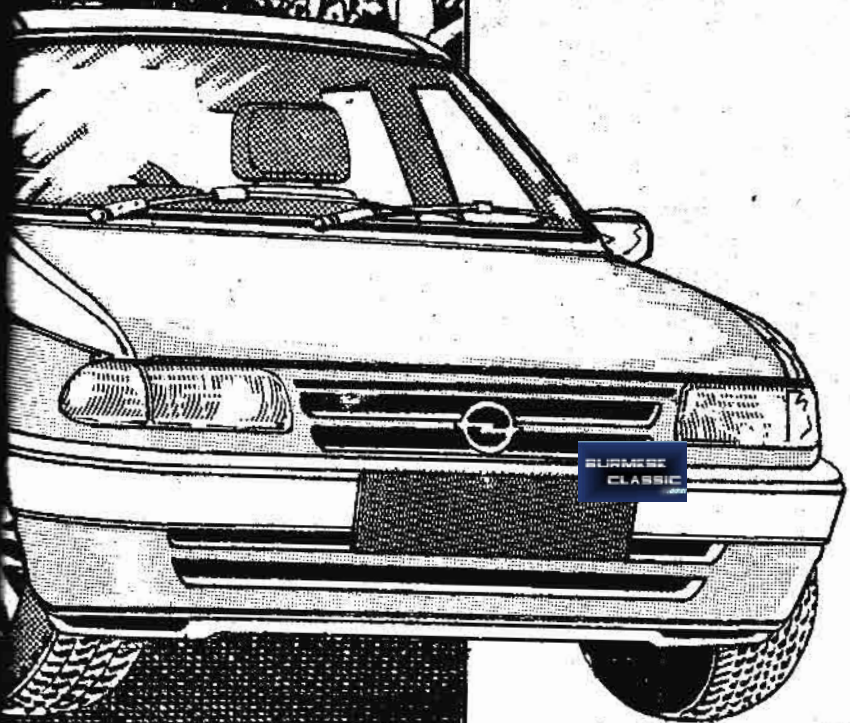
BURMESE CLASSIC

မေ့

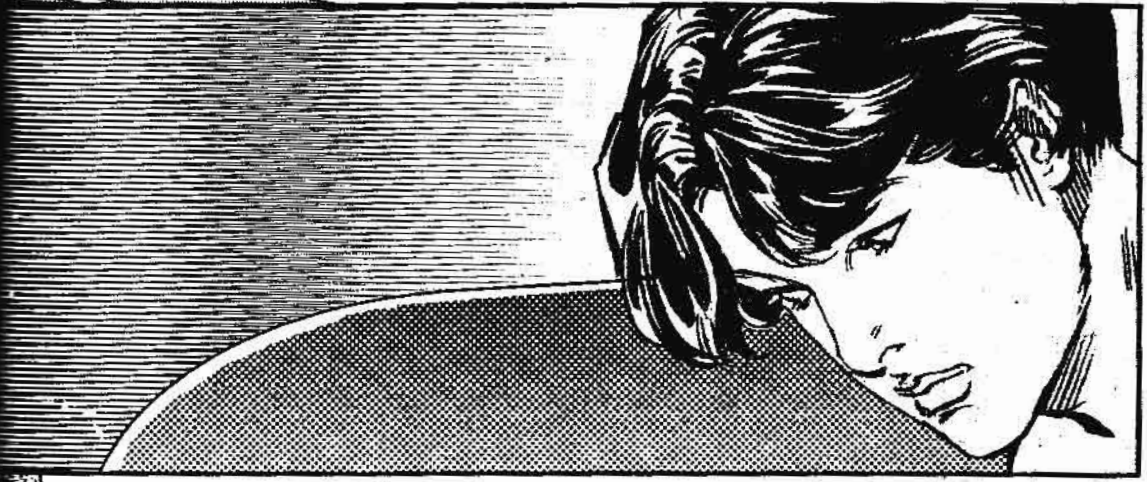

BURMESE
CLASSIC

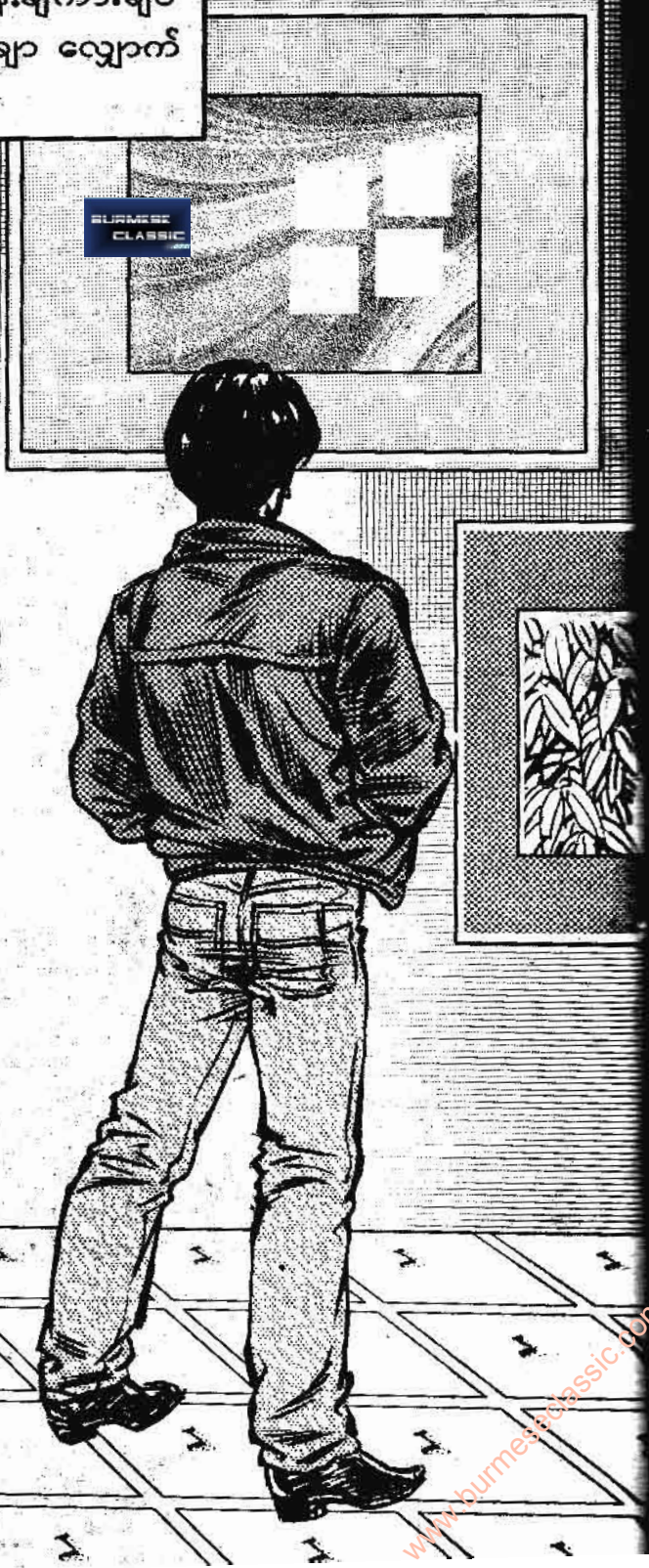

ဘဝ၏လိုအပ်မှုတွေ ပြည်.ပြည်.စုံစုံ
ပိုင်ဆိုင်ခွင့် ရထားသော်လည်း သူ့
ဘဝတွင် ကွက်လပ်များစွာ ရှိနေပါ၏။
အချိန်တွေလည်း ပိုလျှံဆဲရှိနေသည်...။

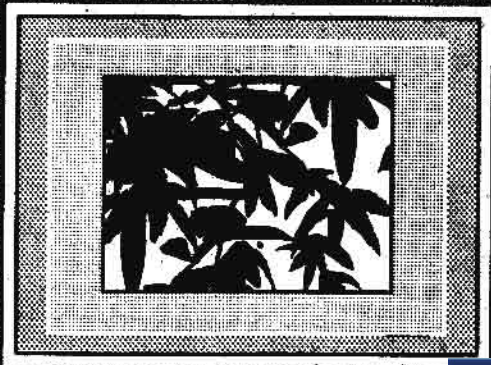

ဧရာသည် ကောင်းကင်တွင် လေနှင့်တိမ်လို
ဦးတည်ရာမဲ့၊ မျှောလွင့်ရင်း ပန်းချီပြပွဲ
တစ်ခုသို့ တိုးဝင်တွယ်ငြိ နေပါတော့သည်။

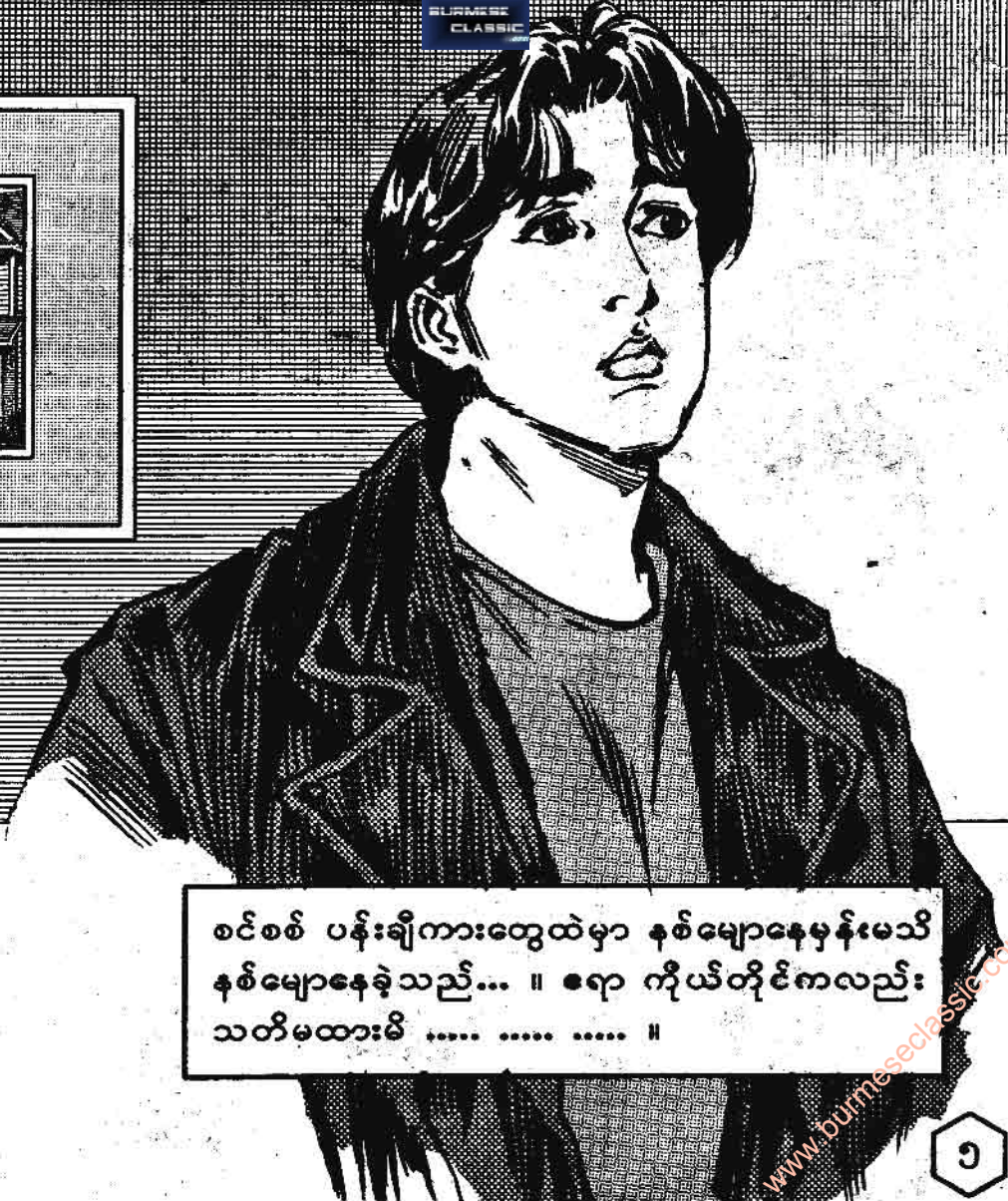
ပန်းချီဝါသနာပါလို့ ရယ်တော့မဟုတ်
သို့ပေမယ့် ဧရာတစ်ယောက် ပန်းချီ
ပြပွဲထဲ ရောက်နေခဲ့၏။ ပန်းချီကားချပ်
များကိုလည်း ယောင်ချာချာ လျှောက်
ကြည့်နေဖြစ်၏ ..... ။

BURMESE
CLASSIC

TRUCE CLASSIC

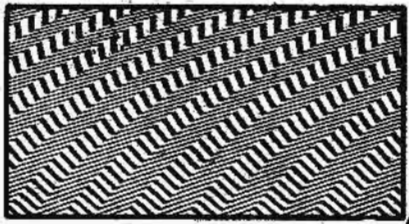

စင်စစ် ပန်းချီကားတွေထဲမှာ နစ်မြောနေမှန်းမသိ
နစ်မြောနေခဲ့သည်... ။ ဧရာ ကိုယ်တိုင်ကလည်း
သတိမထားမိ ..... ။

သိမ်.ရေးဆွဲထားတာပဲ။
တွေ အားလုံးလွမ်းမောစရာ
များသာဟု မြင်မိပါသည်...။
မှုန်ရီဝေဝါး ဖျော့တော့သော
အမှောင်လွမ်းသည် ပန်းချီ
ကားများဖြစ်ပါ၏..... ။

ဝေး လွင် မိုး ကောင်း ကင် . . .

သည်ပန်းချီ
ကားကိုမှ ရော
အကြိုက်ဆုံးဖြစ်နေ၏
ဈေးနှုန်းက တစ်သောင်း
ငါးထောင်ကျပ်..... ။

ရောတစ်ယောက်အရောင်း
စားပွဲရှေ့ ရောက်သွား၏ ...။

ဟိုဘက်က
သိမ့် ရေးထားတဲ့ ..
“ဝေးလွင့်မိုးကောင်းကင်”
ပန်းချီကားကို ဝယ်ချင်
လို့ပါ ...

သူ့ကိုကြည့်ပြီး အားလုံးက
ဖြူးလိုက်ကြသည် ... .. ။
အစွန်ဆုံး ထိုင်နေသူလေးသာ
တစ်ချက်မော့ကြည့်ပြီး ...
ခေါင်းငုံ့သွားသည် ... .. ။

www.mindclassics.com
ဈေးနှီးပေါက်ပြီ
ဟေ့ ...

တစ်ယောက်က
ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ရောပေးသည့်
ငွေကိုရေတွက်၍ ... ဖြတ်ပိုင်းရေး၏။

ခု ... တစ်ခါတည်း
ယူလို့ရတယ်နော် ...

အားလုံးအကြည့်က
အစွန်ဆုံးထိုင်နေသူလေးထံ
ရောက်သွားသည် ... ..။

ပြေပြေမှ
ယူလို့ မရဘူးလား
ဟင် ...

သူ့ကို မော့ကြည့်ရင်းဆိုသည်
အသံကတိုးညှင်းသော်လည်း
ချိုလွင်နေ၏ ... .. ။

“သိမ့်”ဆိုတာ
သူပါပဲ ...

တစ်ယောက်က မိတ်ဆက်
ပေးသည်...။ ရော့အကြည့်က
အစွန်ဆုံးမှ သိမ့်ထံတွင်သာ
ငြိတွယ်နေတော့သည် ... ..

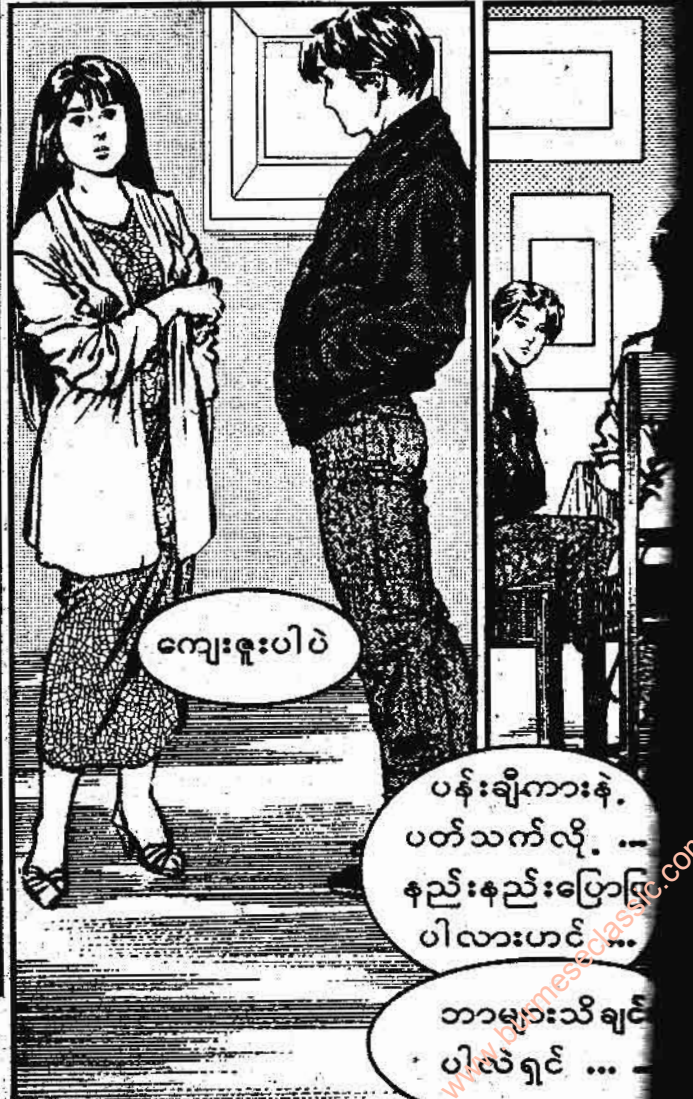

သိမ့် ... ထိုင်နေရာမှ
ထလာသည် ...။

ဖြစ်နိုင်ယင်
ပြပွဲပြီးမှ ...
ယူပါလားဟင်

ဧရာ ... ခေါင်းညိတ်မိသည်ထင်၏။
သိမ့်ကသူ့ကို ညှို့ယူဖမ်းစားထား
ပြီလား သူ မပြောတတ်ပါ ...။

ကျေးဇူးပါပဲ

ပန်းချီကားနဲ့
ပတ်သက်လို့ ...
နည်းနည်းပြောပြ
ပါလားဟင် ...

ဘာများသိချင်
ပါလဲရှင် ...

သိမ့်လို့ပဲ
ခေါ်မယ်နော် ... သိမ့်ရဲ့
ပန်းချီကားတွေ၊အားလုံးလိုလို
လွမ်းမောစရာတွေချည်
ဖြစ်နေလို့ပါ ... ။

သိမ့်က ... .. ယဲ့ယဲ့လေးပြုံးသည် ... .. ။

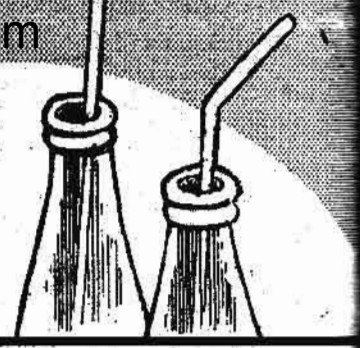

လူတစ်ကိုယ် ...
အကြိုက်တစ်မျိုးမဟုတ်လား
ဇာချို ... အချိုကြိုက်တယ်
ဇာချိုကအစပ် ဇာချိုက
အခါးသည်လိုပေါ့ ။

သိမ့် က
လွမ်းမောရတာကို
ကြိုက်တယ်ပေါ့

သိမ့် ...
မဖြေပါ ...

လွမ်းမောရတယ်
ဆိုတာကို ရင်မဆိုင်ချင်
ဘူးဗျာ..... ကျွန်တော်တော့
ကြောက်တယ်...

ဪ... ကျွန်တော့်
နာမည် ..... ဧရာပါ
သိကျွမ်းခင်မင်မှုအနေနဲ့
တစ်ခုခု ကျွေးပါရစေ
ခဏလေးပါ ...

သစ်ရိပ်စားပွဲတွင် ထိုင်ဖြစ်ကြ၏။မရင်ဒါ
နှစ်လုံးမှာသည်။ထွေရာလေးပါးပြောဖြစ်ကြ၏။

ကျွန်တော်နဲ့ သိမ့်ရဲ့
ခင်မင်မှုကိုတော့ ...
မဝေးလွင့်ပါရစေနဲ့
မိုးကောင်းကင်လိုပဲ ...
ဆုတောင်းချင်ပါတယ်

သိမ့်က ... ..
မှုံဖြဖြဖြားလိုနေသည်

အဖြူရောင် နုလုံးသားသည်
ပန်းချီဆရာမလေး သိမ့်၏
ဆေးရောင်များ စုတ်ချက်
များနှင့် စိတ္တပန်းချီကား
တစ်ချပ်လို ဖြစ်ခဲ့ရ၏...။

ဧရာနုလုံးသားပေါ်မှ ပုံရိပ်သည်
ပန်းချီဆရာမလေးသိမ်း၏ ပုံတူ
ကိုယ်ပွားဖြစ်သွားပြီး ဧရာ၏..
အိပ်မက်ရှင်လည်း ဖြစ်နေတော့သည်။

စမ်းရေစီးလို တဖြဲခုံဖြဲခုံယမ်းနွဲ့
နေသောသိမ့်၏ ပိတုန်းရောင်
ကေသာများကို သူမေ့ဖျောက်
မရနိုင်အောင်...စွဲလမ်းနေခဲ့ပြီ...။

သိမ့် ပုံရိပ်တွေက
သူ့အိပ်မက်ထဲအထိ
ဝင်ရောက်စိုးမိုးနေပါ၏

အချစ်ဟာ
ပင်လယ်ရေလိုပဲ ရော
တစ်ကျိုက်နှစ်ကျိုက်
သောက်လိုက်မိရင်

ဖမ်းချုပ်ရပ်တန့် မရသောအချိန်တွေက
တရွေ့ရွေ့နှင့် ပြောင်းလဲသွားသော်လည်း
စွဲလန်းမှုကို ပြောင်းလဲမရအောင်ရှိ၏...။

သောက်လေ
သောက်လေ ငတ်မပြေနဲ့
သေဖို့ သာပြင်ပေတော့

အချစ်ဆိုတဲ့ ဆားငံ ရေကို
သူ သောက်လိုက်မိပြီ
ထင်သည်..... ။

မပျော့ညံ့
စမ်းပါနဲ့.ကွာ

သိမ့်ကိုတွေ့ပြီး
တဲ့နောက်မှာသူဟာ
ငါ့ဘဝရဲ့ တစ်စိတ်
တစ်ပိုင်းဖြစ်သွားတယ်
ဝက်ပေါ့ ...

သိပ်မခံစားနဲ့.ကွာ ...
တစ်ဘက်သတ် မသေချာ
မရေရာတဲ့ အခြေအနေမှာ
မင်းဒီလောက်ဖြစ်နေဖို့
မကောင်းဘူး ...

ငါ သိမ့်ကို
ချစ်နေမိပြီ
ဝက်ပေါ့ရာ

အဲဒီစကားကို
လွယ်လွယ်မပြောနဲ့.စမ
မင်းအမေ အကြောင်း
ငါ့ထက် မင်းနို့သိတယ်

အသိရအခက်ဆုံးအရာ
ထဲမှာစိတ်ပါတယ်...အဲ
ရှောမာမိဒေါ်ခင်မျိုးမြင့်ရဲ့
စိတ်ကတော့ ခန့်မှန်းရ
ပိုခက်လိမ့်မယ်

ဟေ့ကောင်
စိတ်ပညာနဲ့ဘွဲ့ရ
တာဆိုပြီး ဆရာ
ဝင်မလုပ်နဲ့.

ကဲပါ
မင်းတို့တာပြဿနာနဲ့
ရင်ဆိုင်နေရသလဲ
ဆိုတာ ငါသိပါရစေ

ချာလီ မင်းဆီက
အကြံဉာဏ်ကို
ငါကြိုဆိုတယ်ကွာ

ငါက.. သိမ့်ကို
တစ်ဘက်သက်
ချစ်နေတယ်

အထူးထူးမှာ
သိမ့်အမြဲရှိနေတယ်။ နေရာ
တိုင်းမှာ သူ့မျက်နှာကိုပဲ
မြင်နေတယ် အိပ်မက်ထဲမှာ
သူ့နောက်ကိုပဲ အမြဲလိုက်
နေရတယ်

မင်းဟာက
လွန်လွန်းအားကြီး
တယ်ကွာ

သိမ့်နဲ့ မတွေ့ခင်အထိ
အချစ်ဆိုတာ ငါ့နဲ့တစ်ဖမ်း
တရံစာပါဝက်ပေါရာ သိမ့်ကို
မြင်တော့မှ ငါ့ရင်တွေ ရုန်းထ
လာတာ အေးမြတဲ့လရောင်
ကြောင့် ကုမုဒြာကြာပွင့်
လာသလိုပဲ ...

မင်းတို့
အပြစ်တင် ရင်လည်း
ခံရမှာပဲကွာ ...

စစ်ဦးဘီလူး
အချစ်ဦး အရူးဆိုတာ
သိပ်သေချာသွားပြီ
အချစ်ကြောင့်မင်းရူး
သွားပြီ ရော ...

ငါ သူ့ကို
ဖွင့်မပြောရသေးဘူး
ဒါပေမဲ့ ချစ်နေတာ
တော့သေချာတယ်

နေပါဦး ...
နန်းချိုဆရာမလေးက
မင်းအချစ်ကို ငြင်း
လိုက်လို့လား ...

အင်း.....
ကောင်တော့
ဝက်သက်
ပေါက်ပြီ

မင်းရဲ့အချစ်
ထိုးစစ်မှ မစရသေးတာ
စိတ်ညစ်ခံမနေပါနဲ့
အခြေအနေပေးတာနဲ့
ဖွင့်ပြောလိုက်ကွာ

ဖွင့်ပြောတာက
လွယ်တယ်... သူငြင်းမှာကို
ငါ ရင်မဆိုင်ရဲဘူး
သိခုံကို ငါ့ဘဝနဲ့ ထပ်တူ
ငြိတွယ်နေတာ ...

အဲသလောက်
တောင်ပဲလား
ဧရာရယ်...

တဲ့ အချစ်ဟာ
ဆန်းကျယ်တဲ့
အရာပဲ ငါတော့
လက်ခံတယ်ကွာ

" LOVE IS A
MANY SPLENDID
THING "

သက်တန်ဖိုးကြီးတဲ့ ပန်းချီကားကို
ဖြစ်လို့ ဝယ်တာလဲ သူ့သိပ်ချမ်းသာ
တား၊အင်း...သူဟာ ပြည့်စုံချမ်းသာတဲ့
တစ်ယောက်ဆိုတာ သေချာပါတယ်...။

သိမ့်တစ်ယောက်လွယ်လွယ်
ကူကူ၊အိပ်မပျော်နိုင်အတွေးနယ်
ထဲမှာ စိတ်ကစားနေပါ၏ .....။

အို ... သူချမ်းသာတာ
ငါနဲ့မဆိုင်ပါဘူး ...
ငါ့လက်ရာကိုကြိုက်ပြီး
ဝယ်တာကောဟုတ်ပါ
မလား၊သူဟာပန်းချီကို
မြတ်နိုးတဲ့သူဆိုရင် ...

သူ့နာမည်က ဧရာတဲ့
မြစ်တစ်စင်းလိုငါ့ဆီကို
စီးဆင်းလာနေပြီလား
ငါဘာလုပ်ရမလဲ

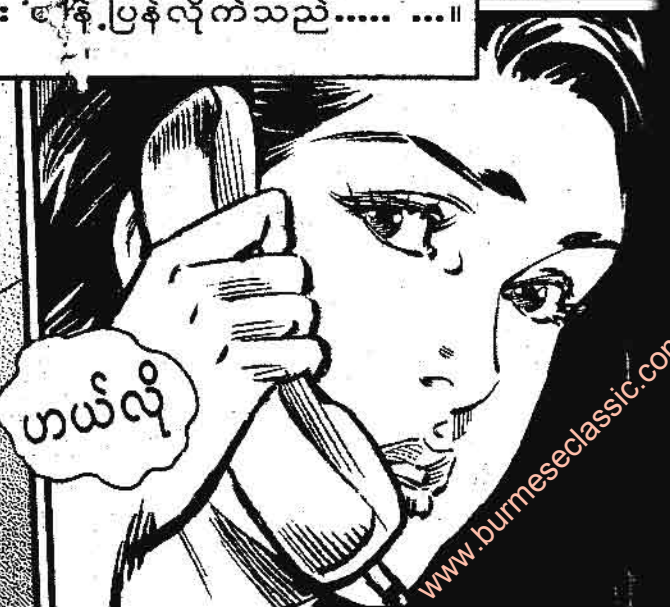
အို ... ငါဟာ ဘဝကို
ရုန်းကန်နေရတဲ့သူ ...အချစ်
ဆိုတာကို ဆုလာဘ်တစ်ခုလို
လက်ခံဖို့ အခြေအနေမပေး
ပါဘူး အချစ်နဲ့ပျော်ဝင်ဖို့
အချိန် ငါ့မှာမှမရှိတာ

တယ်လီဖုန်းမြည်လာသဖြင့် စာဖတ်
နေသော နီနီထိုင်ရာမှ ထလိုက်စဉ်မှာ
သိမ့်ပြေးထွက်လာသည် ... .. ။

နေ...နီနီ သိမ့်
ကိုင်လိုက်မယ်

ရင်တခုန်ခုံန်ဖြင့် စကားပြောခွက်ကို
ကိုင်ပြီး 'ဟီနီ.ပြန်လိုက်သည်..... ..'။

ဟယ်လို

သိမ့်မျှော်လင့်သလို ဧရာဖြစ်နေသည်။

သိမ့်နဲ့
စကားပြော
ချင်လို့ပါ

သိမ့်ပြောနေ
ပါတယ် ကိုဧရာ...
သိမ့်ကို ဘာပြော
စရာရှိလို့လဲဟင်...

ကျွန်တော်သိမ့်နဲ့
တွေ့ချင်လို့ပါ

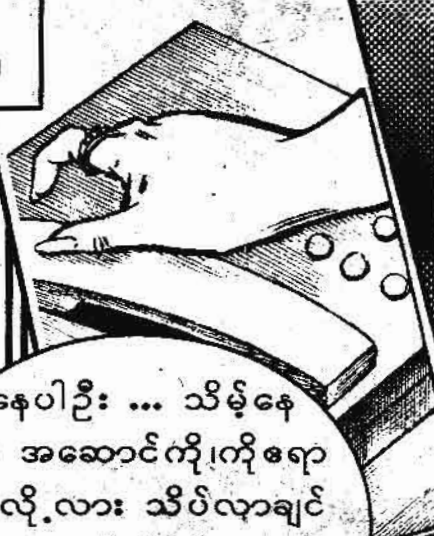
အို ...
ဘာကိစ္စရှိလို့
ပါလဲရှင်

သိမ့်ကို
ပြောစရာတွေ
ရှိနေတယ် လာခဲ့
မယ်နော် ...

အို ... ပြောစရာ
ရှိတယ်ဆို ဖုန်းထဲက
ပြောလေ အဆောင်ကို
ဘာဖြစ်လို့လာချင်
ရတာလဲ ...

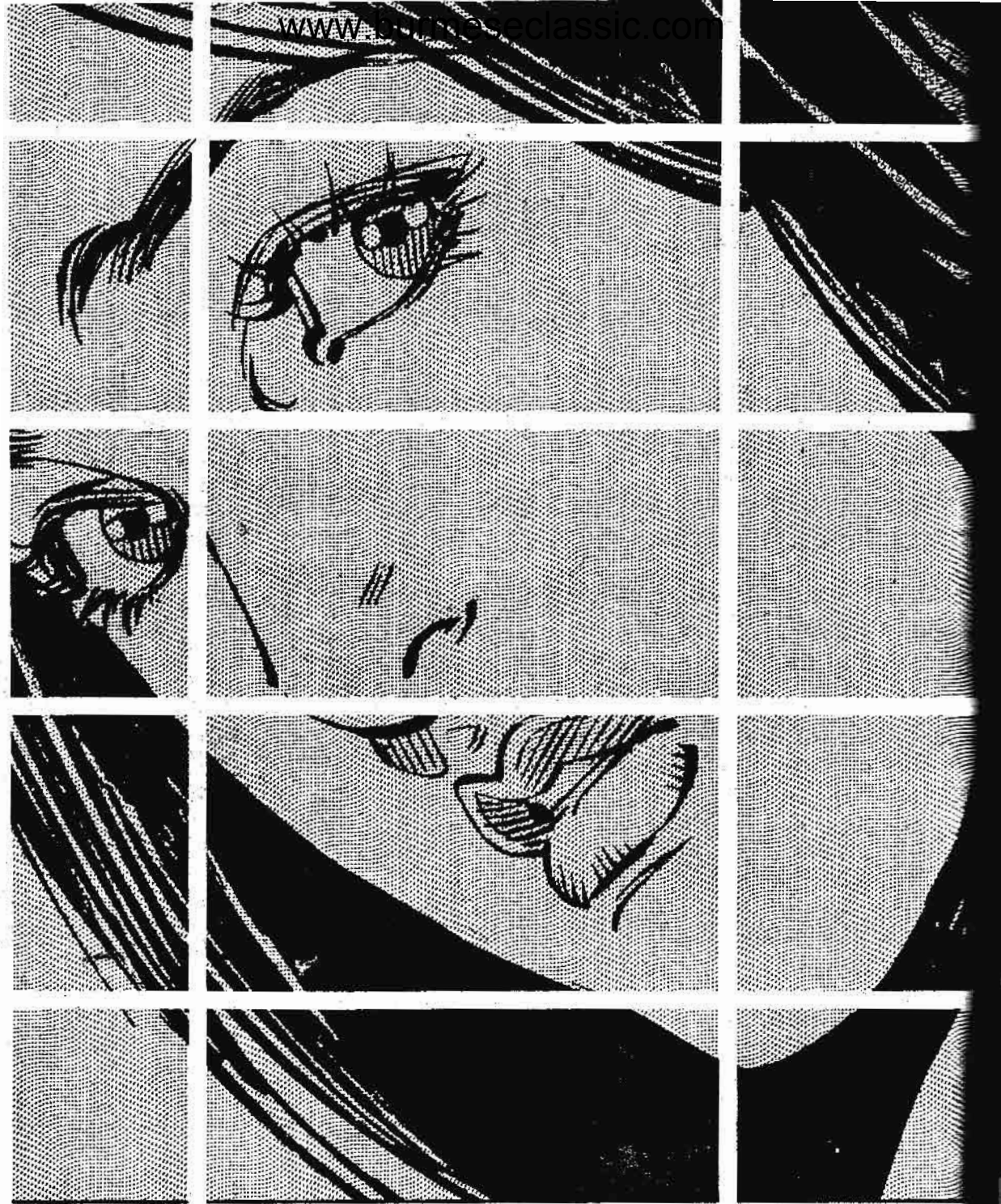
ဖုန်းထဲက မပြောချင်ဘူး
နောက်ပြီး သိမ့်နဲ့လည်း
တွေ့ချင်နေလို့ပါ သိမ့်ရယ်။

နေပါဦး ... သိမ့်နေ
တဲ့ အဆောင်ကို ကိုဇရာ
သိလို့လား သိပ်လှာချင်
နေတယ်ဆိုရင်တော့
သိမ့်မှာ ဖိတ်ပိုင်ခွင့်
မရှိပါဘူး ...

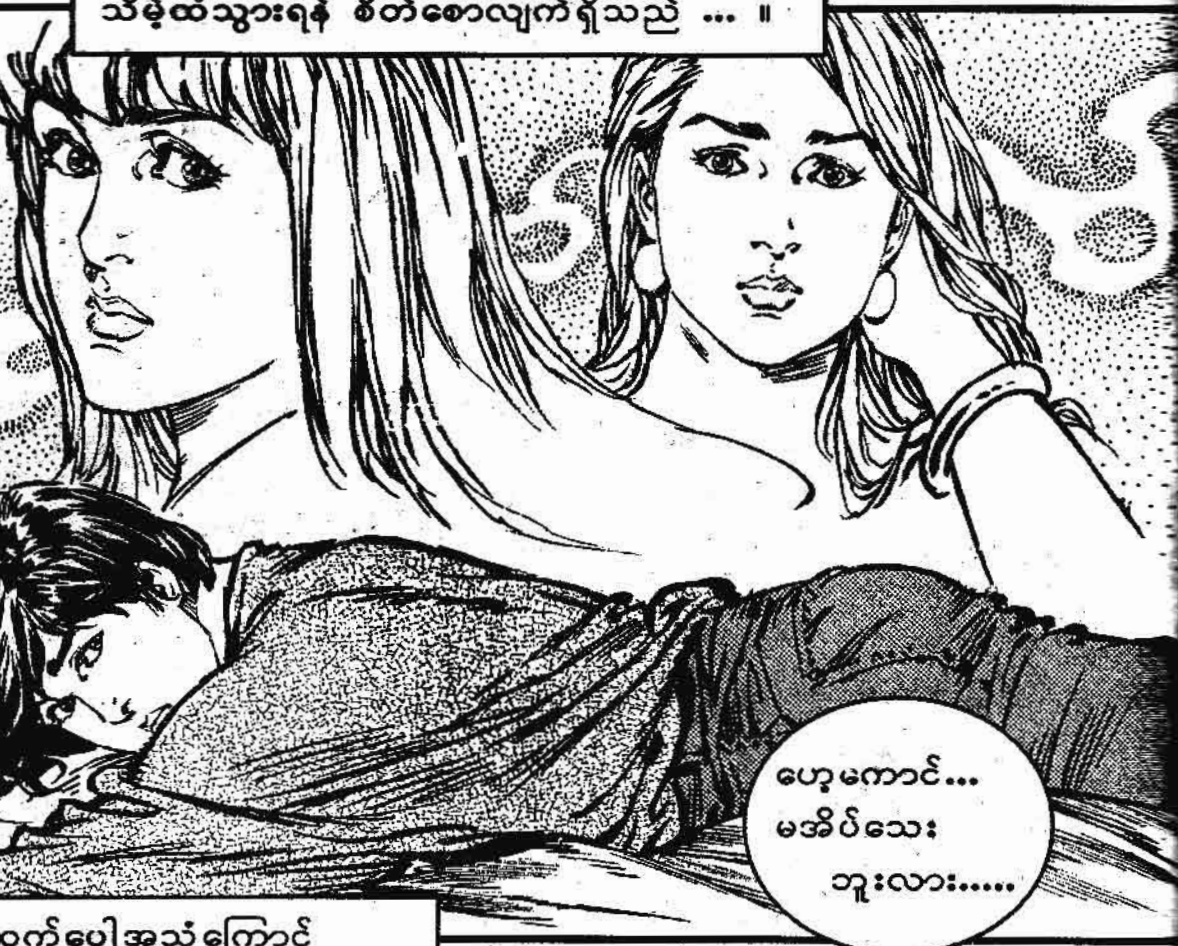
ဖုန်းချလိုက်ပြီး သိမ့်ရင်သည်
တသိမ့်သိမ့် ခုန်နေဆဲရှိနေ၏

တပ်မက်စွဲလန်းခြင်းသည် စိတ်တွင် အရိပ်တစ်ခုလို
 ပူးကပ်နေတော့သည်။ သိမ်ကို စွဲလမ်းတမ်းတ မှုတွေ
 ကြိမ်ဖန်များလာသောအခါ ဧရာ၏စိတ်တွင် သိမ်သည်
 အရိပ်တစ်ခု ဖြစ်လာပြီး စိုးမိုးနေရာယူခဲ့လေသည်..... ။

လသည် သာနေဆဲရှိသော်လည်း နေ့သစ်ကို
ရွှော်နေသူမှာ ဧရာပင်ဖြစ်၏။နက်ဖြန်နံနက်
သိမ့်ထံသွားရန် စိတ်စောလျက်ရှိသည် ... ။

ဟေ့ကောင်...
မအိပ်သေး
ဘူးလား.....

ဝက်ပေါအသံကြောင့်
ဧရာလူးလဲထလိုက်ရသည်။

၂၀

ညကြီးမင်းကြီးကွာ
အိပ်ရေးပျက်တယ်

ဒါအိပ်ချိန်မဟုတ်
သေးဘူး လက်ဖက်ရည်
ဆိုင်သွားကြရအောင်

သူငယ်ချင်းများကို ရန်လိုမျက်လုံး
တွေနှင့် ကြည့်ဖြစ်သည် ... .. ။

မင်းတို့
ဘာသာသွားကြ
ငါမလိုက်ဘူး

ရန်မလို
ပါနဲ့ ကွာမင်းအကျိုး
အတွက် ငါတို့ရောက်
လာတာပါ

ဟုတ်တယ်ဧရာ
မင်းနှလုံးသားစစ်ဆင်
ရေးအတွက်ငါတို့
စစ်ကူလာတာ

ဒါဆို မင်းတို့ကို
ဝမ်းသာစရာသတင်း
တစ်ခုပြောမယ်

မင်းအူမြူးနေတာ
အသိသာကြီးပါကွာ
ဒီနေ့ မင်း အောင်မြင်
သွားပြီမဟုတ်လား

သတင်းကော
မျှဝေရမှာပေါ့

နေ့လယ်က သူ့ဖုန်းဆက်တော့ သူနဲ့ တန်းတိုးတယ်ကွာ

ဒါဆို သူ့ရည်းစားဆီက ဖုန်းစောင့်နေတုန်း မင်းဆက်လိုက်တော့ ကောက်ကိုင်လိုက်တာ ဖြစ်မှာပေါ့ ...

မောင်လားဟင်လို၊ မကြားလိုက်ဘူးလား

ထင်ရာစွပ် ပြောမနေနဲ့ ဝက်ပေါ့ ...

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
သံသယ
ဝင်စရာပဲ ...

မင်းဆီကဖုန်းကို
မျှော်နေတာလဲ
ဖြစ်နိုင်တာပဲလေ

မဖြစ်နိုင်ဘူး

ဘာဖြစ်လို့
မဖြစ်နိုင်ရမှာလဲ
ဝက်ပေါ့ရ . . .

ငါပြောတာ
မင်းတို့နားမထောင်
တော့ဘူးလား

သိမ်ထံ အတောင်ပံရိုက်ခတ်သံ ပေးပြီး
ဝဲပျံလာနေသော ဧရာ့ကို ရင်တဖိုဖိုနှင့်
စောင့်မျှော်နေမိသည်..... ။သိမ့်ဘဝမှာ
ရွယ်တူ ယောက်ျားလေးတွေနှင့်ရင်းနှီး
ပေါင်းသင်း ခဲ့ဖူးပါသော်လည်း သိမ့်၏
ရင်သည် ပကတိ အေးစက်မာခဲနေခဲ့ပါ၏။

ယခုမူ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်
ရင်သည် လှိုက်ဖိုနေသည်ကို သိမ့်
အလိုလို သိနေခဲ့ပါသည်..... ။

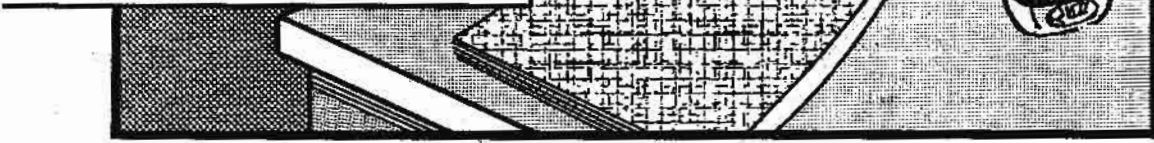

ဘယ်သူလဲဟင်
မလဲ့ ...

မသိဘူး ... ဖိနိယို
မင်းသားလားပဲ...

လဲ့အပြောကြောင့်
ဖိမ့် ... အနေရခက်သွားသည်
ဖိမ့်၏ အပေါင်းအသင်း
ဘားလုံးကို မလဲ့သိထားပါ၏
မခု ... မသိဟုဆိုသောအခါ
ဖိမ့် ... ဧဝေဝေါဖြစ်ရသည် ...

စာအုပ်ကိုအသားမှတ်တမ်း
ခဲ့၏။ကျောပေးထိုင်နေသူကို
အဝေးမှပင်မြင်ရသည် ... ..။

ဧည့်ခန်းထဲသို့...
သိမ့်ဝင်အလာခိုက်
သူ့လှည့်အကြည့်နှင့်
ဆုံလိုက်၏ ... ..။

ဪ...
ကိုရော ကျွန်မ
ဘယ်သူများလဲ...

စာကြည့်
နေတာလားဟင်...

သိမ့်ကခေါင်းညှိတ်ပြုယင်း မျက်နှာချင်းဆိုင်ဝင်ထိုင်၏။

အနှောင့်အယှက်များ
ဖြစ်နေမလား ...

ရပါတယ် ...
တစ်ခါတလေ ...
လားလည်တာပဲ

ခဏခဏ
လာရင်တော့
နှောင့်ယှက်
သလိုများ ...

အို ...
သည်လို မဆိုလို
ပါဘူး ...

ပန်းချီကားတွေ
ရေးသေးလားဟင်

စာမေးပွဲနီးပြီလေ ...
ကျောင်းပိတ်အိမ်ပြန်မှပဲ
ရေးဖြစ်မှာပါ .....

ဘယ်ကို
ပြန်ရမှာလဲ ...

ရောင်းသား

ပင်လယ်ကမ်းခြေအလှနဲ့
ပျော်စရာကောင်းမှာပဲနော် ...
ကျွန်တော်က တောင်ပေါ်မှာ
ကြီးပြင်းလာခဲ့တော့ ပင်လယ်နဲ့
စိမ်းပါတယ် ... ရေပြင်ဆိုလို့
အင်းလေးကန်ပဲမြင် ဖူးတာ

နိထံမှ ဖိတ်ခေါ်စကားမကြားရ

ထုံးစံအတိုင်းပြုံးရုံသာ
ပြုံးနေ၏ ... ..။
ဧရာ ... ရင်ထဲမှာ ခံစား
နေတာ

အပြင်ဘက်မှ
လမ်းလျှောက်ထွက်ရ
အောင်နော် ပြီးတော့
ကျွန်တော့် မွေးနေ့လည်း
ဖိတ်ချင်ပါတယ်

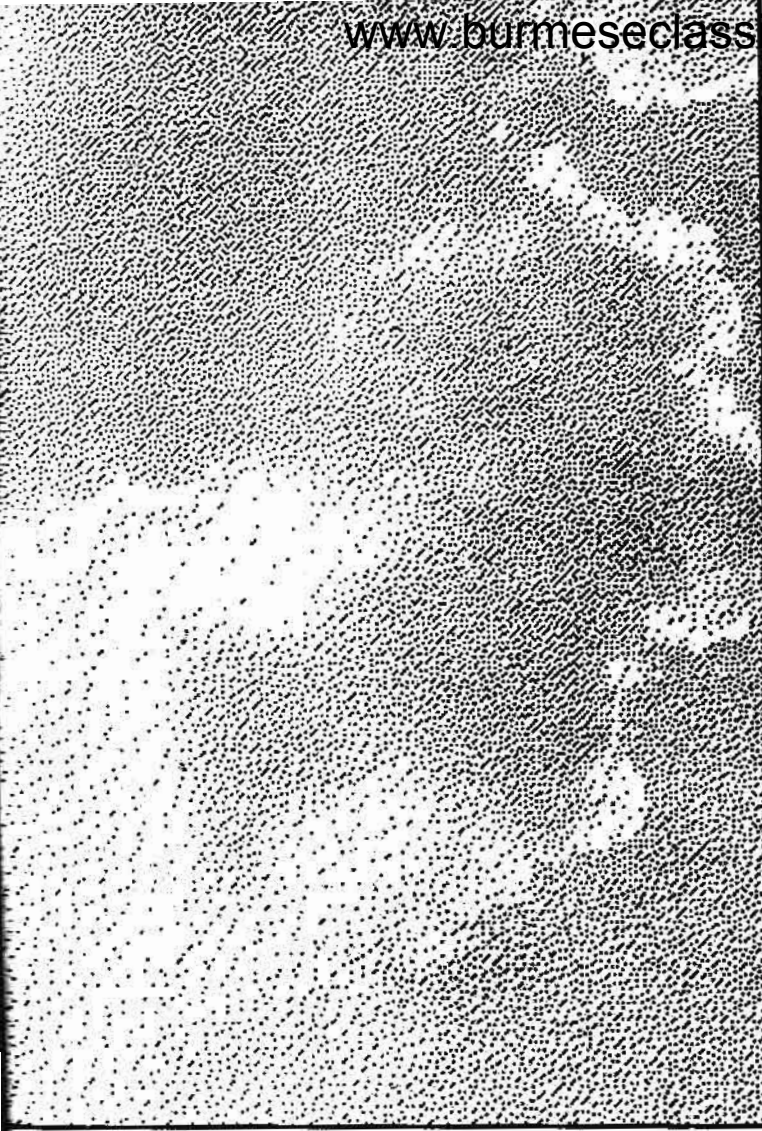

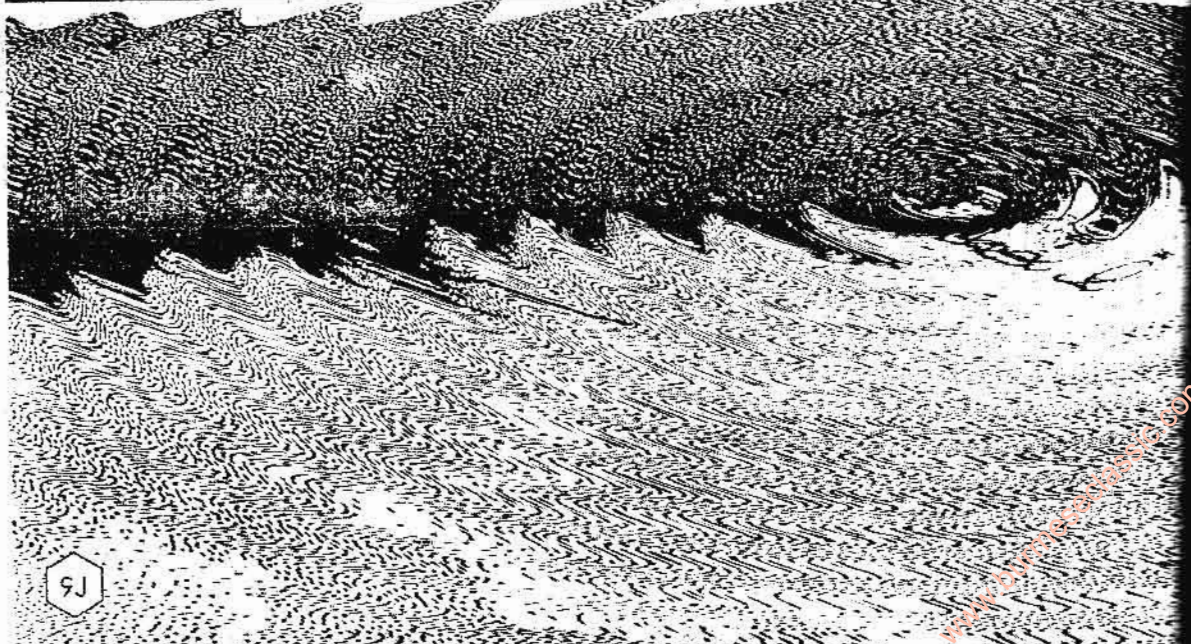
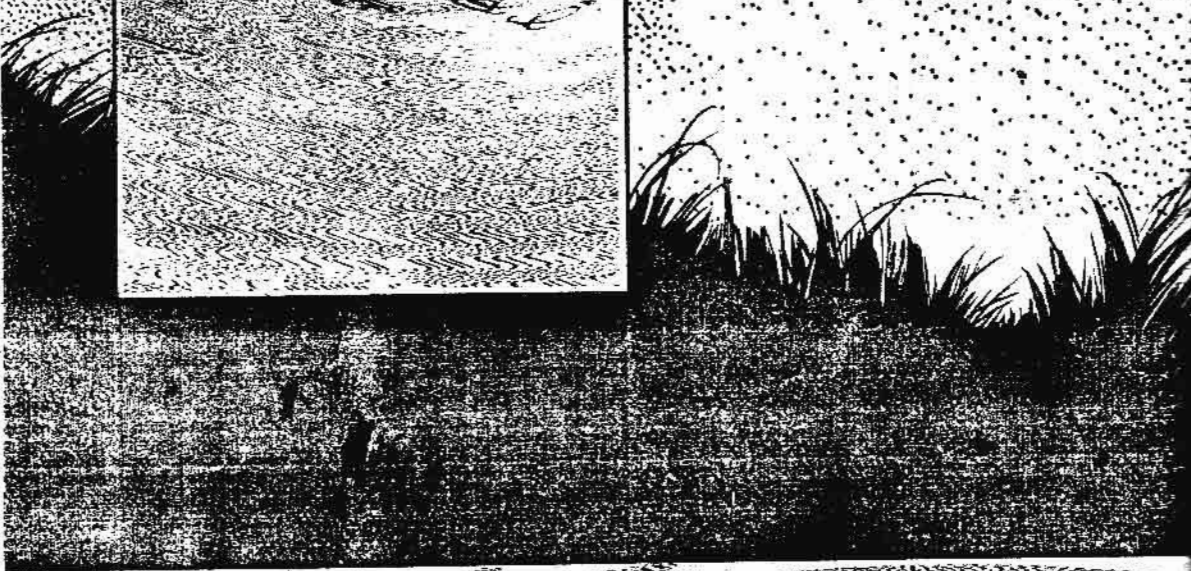
အင်းလျားဝန်းကျင်
သည်မွေးပြနေ၏။

မေတ္တာလေညင်းများကလည်း
ပျံ့သင်းနေမည်ထင်ပါ၏။
လှေလှော်အသင်းဘဝ
ရောက်ခဲ့ကြသည်.. ... ..။

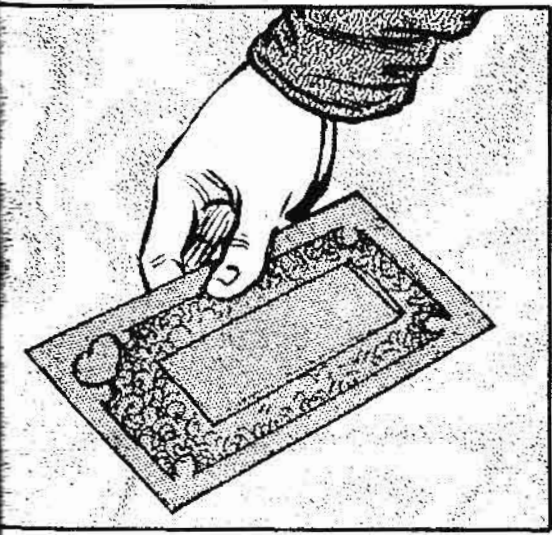

လိပ်စာကဒ်လေး...
 နိုင်ငံခြားဖြစ် ကဒ်ကလေးပေါ်တွင်
 ဖောင်းကြွရွှေစာလုံးများဖြင့် ရိုက်နှိပ်
 ထားသည် ၂၂ နှစ်မြောက် မွေးနေ့.

ကျွန်မ မလာချင်ဘူး

မများပါဘူး ...
 နှစ်ဆယ်သုံးဆယ်ပဲ
 ရှိမှာပါ ...

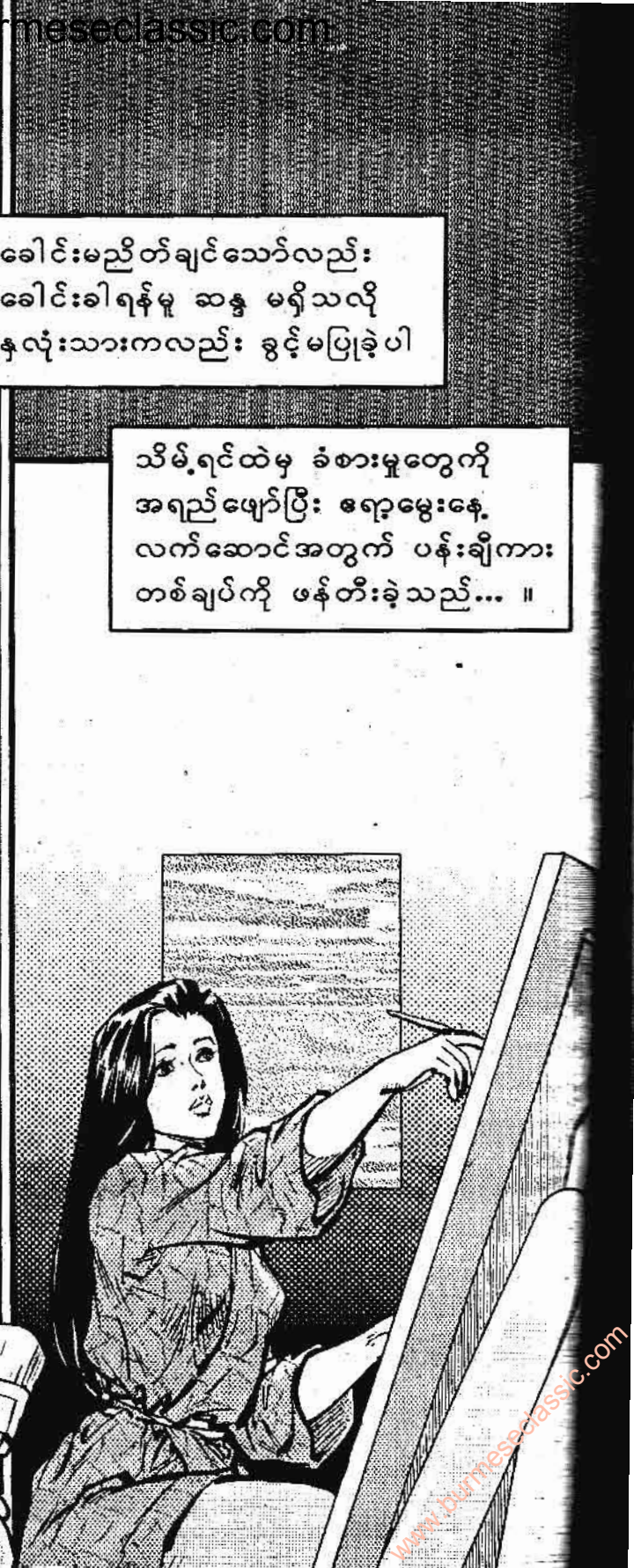
ကျောင်းကသူငယ်ချင်း
 သုံးလေးဦးနဲ့ အမျိုးတွေပဲပါမယ်
 အဖော်ခေါ်ခဲ့ပေါ့ ဒါမှမဟုတ် ကျွန်တော်
 လာကြိုမယ်လေ အန်ကယ်တို့က ...
 သိမ့်ပန်းချီကားကို ကြည့်ပြီး
 လူကိုပါ မြင်ချင်နေတာ

ထိုညနေက... ဧရာသူ့မိသားစုအကြောင်းကို
 ခရေစေ့တွင်းကျ ပြောပြခဲ့ပါ၏။ နောက်ဆုံး...
 ရင်မောကျန်ရစ်ရသူက ... သိမ့်ရယ်သာ ...။

ခေါင်းမညိတ်ချင်သော်လည်း
ခေါင်းခါရန်မူ ဆန္ဒ မရှိသလို
နှလုံးသားကလည်း ခွင့်မပြုခဲ့ပါ

သိမ်ရင်ထဲမှ ခံစားမှုတွေကို
အရည်ဖျော်ပြီး ဧရာမွေးနေ့
လက်ဆောင်အတွက် ပန်းချီကား
တစ်ချပ်ကို ဖန်တီးခဲ့သည်... ။

တကယ်တမ်း မပြင်ဘဲ
သိမ့်တစ်ကိုယ်တည်း သိမ့်မိသာ
သိမ့်လာခဲ့၏ အငှားကားလေးကို
ပြန်လွှတ်လိုက်ပြီး နောက်ဆုံးပေါ်
ကားများရပ်ထားရာ ခြံဝန်းထဲသို့
ဝင်လာခဲ့သည် ... ..။

ဧရာက ဦးစွာမြင်သည်ဖြစ်မည်
ခြံဝထိ ပြေးလာကြို၏ ... ..။

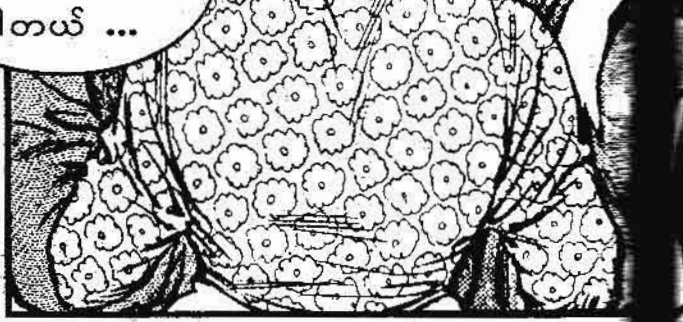

သိမ့်၏ အကောင်းဆုံးဆိုသည် အဝတ်အစားသည်
အားလုံးနှင့်စာလျှင် မပေါ်လွင်လှ ..... သို့သော်
ဧရာ၏ အရေးတယူရှိလှမှုကြောင့် အားလုံးက
သိမ့်ကို စိတ်ဝင်စားကြသည် ... ..။

အန်ကယ်... ပြောပြောနေတဲ့ ပန်းချီဆရာမ
သိမ့်... ဥပဒေတော်ယနစ်... သိမ့်...ဒါ
အန်ကယ်ဦးမျိုးမင်းနဲ့ အန်တီ
ဒေါ်ခင်သန္တာ ...

ဟုတ်ကဲ့ရှင်
ဝမ်းသာရက်ယူ
ပါတယ် ...

ဧရာ...ခဏခဏပြောလွန်းလို့
ပန်းချီကားကိုရော သိမ့်နဲ့မည်ပါ
ကြားဖူးတာကြာပြီ လက်ရာအတော်
ကောင်းတယ် ... ကြိုးစားပါ ကဲ
ပျော်ပျော်ပါးပါးနေကြနော်

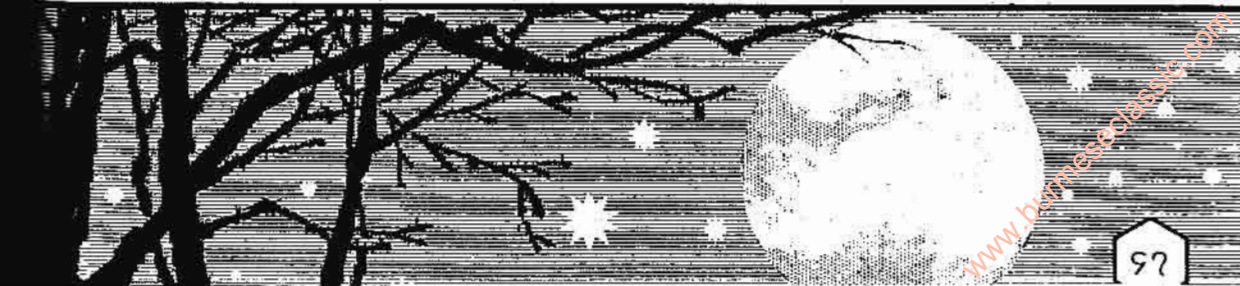
ပန်းချီကားနဲ့
တူတယ်.....

သိမ့်ကပြုံးလို့ သာနေပြန်၏
ဧရာနှင့်အတူ လိုက်ခဲ့၏ ...
စားပွဲတိုင်းဆီ ကူးကြသည် ...

ခေတ်မှီခမ်းနားလွန်းသောဧရာတို့ အသိုင်းအဝိုင်းက သိမ့်နှင့်ဝေးကွာလွန်းလှ
သည်။ တကယ့်ကို ... .. ဝေးလွင့်မိုးကောင်းကင်ပါတည် ... ..

ညကောင်းကင်ကကြယ်
တွေကြွေကျသလိုရောက
သိမ့်ထံသို့ ကြွေကျချင်ပါ
သည်။ စွဲလ စိတ်ကိုအခြ
အရာတွေနှင့် အစားထိုး
သော်လည်း နှလုံးသားက
သိမ့်ကိုသာငြိတွယ်နေသ

ရှောစိတ်ပိတ်ကားပြင်ပေါ်မှာ
သိမ့်၏ပုံရိပ်တွေကိုသာ
အဆက်မပြတ် ထပ်ကာ
ထပ်ကာ ပေါ်နေခဲ့ပါပြီ ...

သိမ့်ကို
ချစ်နေမိပြီကွာ

ဒီကောင်
သက်တည်း
တွေပြော
တာလဲ ...

www.burmeseclassic.com
ချာလီအသံက သူ့အတွေးကို
ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်သည် .....။

သွားပါပြီ ...
ချာလီရာ ...

ဘာတွေသွားတာလဲ
ပြင်သစ်ရှုံးသွားလို့လား
ဘောလုံးပွဲဆိုတာ ချန်ပီယံလည်း
ရှုံးနိုင်တာပါပဲဧရာ ...

ဟာ ... ဒီကောင်
ထင်ရာတွေရောက်ပြော
မနေနဲ့ ကွာ...နားတော့

မျှော်လင့်ဘဲ ဒေါသတို့
ဆက်ကွဲလွန်းစဉ်ကုန်သည် ...

ချာလီက တအံ့တဩဖြစ်သွားပြီး
အပျော်အပျက်တွေ၊ပျောက်သွား၏

ဧရာ ...
မင်းဘာဖြစ်
တာလဲ

ဆောရီးကွာ
ငါပေါက်ကွဲ
သွားတယ်...

ဖြစ်ရ
လေကွာ

သိမ့်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး
ငါ့ရင်တွေအခုန်မြန်
နေတယ်ချာလီ ...

ဘာလဲ ...မင်းက
ကိုယ်ဝန်ဆောင်သလို
နေ့စေ့လစေ့စောင့်
နေရလို့လား ...

လီ၏ တွန်းအားဖြင့် သိမ့်ကို
သို့ ရောက်ရောက်သွားသည်...။

သိမ့်

ကိုဇရာ

ယောက်နှင့် တစ်ယောက်
ပစ်စွာဆုံတွေ့နေသည်။

ကိုဇရာ... သိမ့်ဆီ
ရောက်လာမယ်လို့
သိမ့် မထင်မိဘူး.....

ကျွန်တော် တကယ်
ရောက်လာတာပါ
သိမ့်ရယ်.....

ဟုတ်ပါတယ်
အိပ်မက်မဟုတ်ဘူး
ဆိုတာ သိမ့်သိ
နေပါတယ် ...

သိမ့်ကို
ပြောစရာတွေ
ရှိလို့. ...

ပြောစရာတွေရှိတယ်
ဆိုပြီးမပြောဘဲ၊ဘာတွေ
စဉ်းစားနေတာလဲ ကိုဇရာ

ဟို...ကျွန်တော့်
မွေးနေ့ကိုသိမ့်လာတာ
သိပ်ကျေးဇူး
တင်ပါတယ်။

အဲဒီနေ့က ပေးတဲ့
ပန်းချီကားကိုလည်း
ကျွန်တော်နှစ်သက်
ပါတယ် ...

ဟုတ်လား ... မွေးနေ့
အတွက် ဘာလက်ဆောင်
ပေးရင် ကောင်းမလဲလို့
စဉ်းစားတော့ ပန်းချီကား
ကိုပဲစိတ်ကူးရလို့.

အဲဒီမွေးနေ့အတွက်
ကျေးဇူးတင်စကား
လာပြောတာလားဟင်

ဟို...အင်း
အဲဒီပန်းချီကားအတွက်
ကို...ကျေးဇူးတင်တာ
ပါသိမ့်ရယ် ...

ကိုရော နှစ်သက်
တယ်ဆိုရင်၊ သိမ့်လည်း
ဝမ်းသာရတာပေါ့

သိမ့်အကြည့်တွေက
ဧရာရင်ထဲအထိထိုးဖောက်
ဝင်ရောက်သလို စူးနစ်နေ
၏။ သင်းရန်ကလည်းဧရာ
ရင်ကို ယစ်မူးစေပါ၏... ။

မပြည့်စုံတော့ ကိုရော
မွေ့နေအတွက် အဖိုး
တန်မပေးနိုင်လို့အားငယ်ရ
သေးတယ်လေ ပန်းချီကား
ကို တန်ဖိုးမထားမှာရင်တ
ထိတ်ထိတ်နဲ့ ...

သိမ့်အားမြတ်နိုး
တန်ဖိုးထားနေသည်
အဖြစ်ကို သိစေချင်ပါ၏...။

စိုးရိမ်တတ်ရန်ကော
သိမ့်ရယ် ...သိမ့်ပေးတ
လက်ဆောင်ဟာ ကျွန်တေ
အတွက် တန်ဖိုးမမြတ်နိုင်
အရာပါ ... ..

ပန်းချီကားကို လက်ဆောင်အဖြစ်
ရသလို သိမ့်ကိုလည်း ထာဝရ
ပိုင်ဆိုင်ခွင့် မျှော်လင့်နေမိသည်...။

သိမ့်မျက်ဝန်းထဲမှာ လင်းလက်
တောက်ပသွားသောကြည်နူးရိပ်
ကို ရောရှာဖွေတွေ့ရှိလိုက်သည်

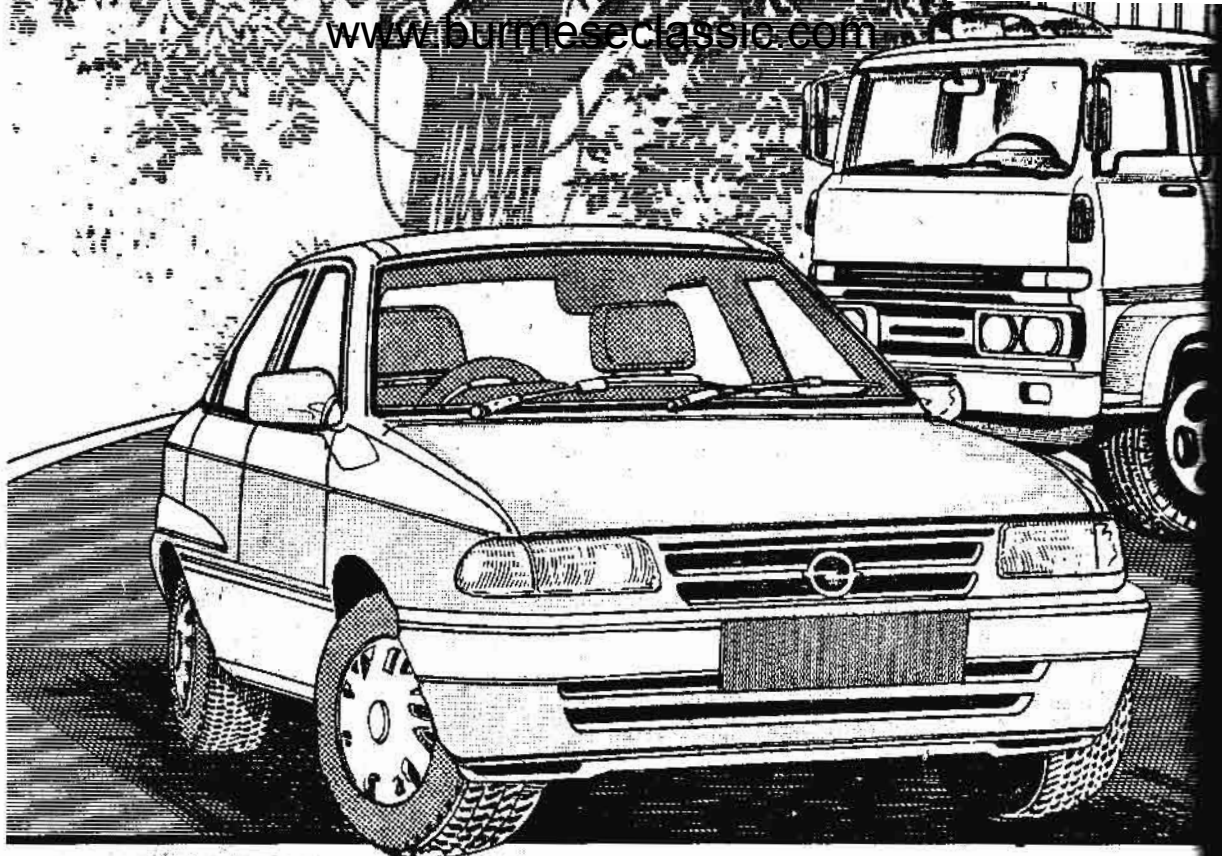

အဲဒီမွေးနေ့ပွဲဟာ
သိမ့်လာစေချင်လို့
ကျင်းပတာဆိုရင်
အံ့ သြမှာလား ...

မယုံနိုင်
စရာပါပဲ
ကိုရောရယ် ...

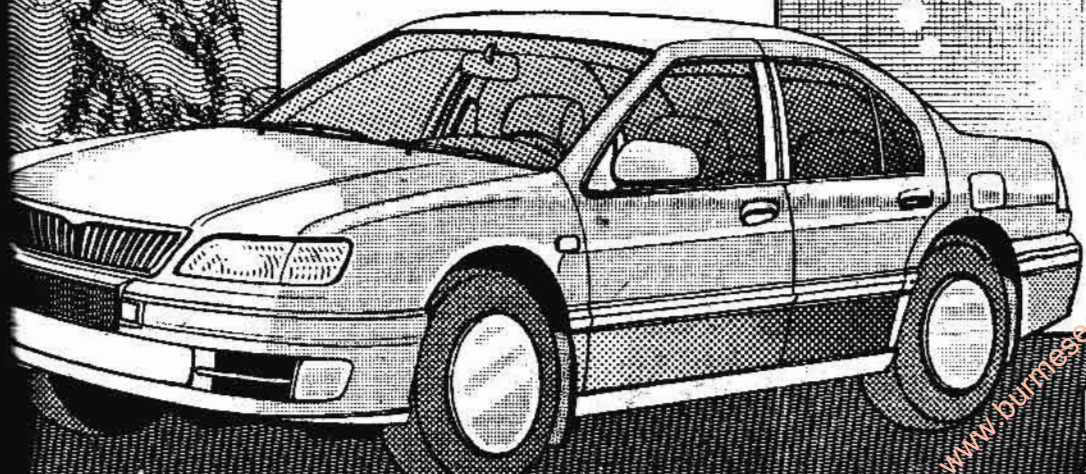
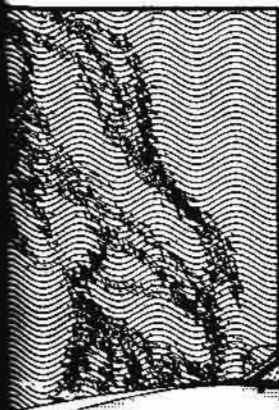

:သိမ်နှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့ချင် စိတ်ကပြင်းပြသော်လည်း တကယ်တန်း
တွေ့ကြရမည်ဆိုသောအခါ...စိတ်သည်ရေဆန်ကို ကူးခပ်နေသော
ငါးတစ်ကောင်လို ပင်ပမ်းကြီးစွာသွားနေရသည် ..... ။

NYO

သိမ့်ရင်ခုန်သံကို
မျှဝေခံစားသူမှာ
နီနီသာဖြစ်သည်... ..။

ကဲ ...သိမ့်တို့၊
နှစ်ယောက်ဘယ်
အခြေအနေ ရောက်နေ
ပြီလဲဆိုတာ နီနီအမှန်
အတိုင်း သိချင်
တယ်နော် ...

အကျဉ်းအကျပ်ထဲမှ
သိမ့်ရုန်းထွက်သွားသော်လည်း
မျက်နှာရိပ်က ကြွရွနေသည်။

ဘာကို
သိချင်တာ
လဲလို့... ..

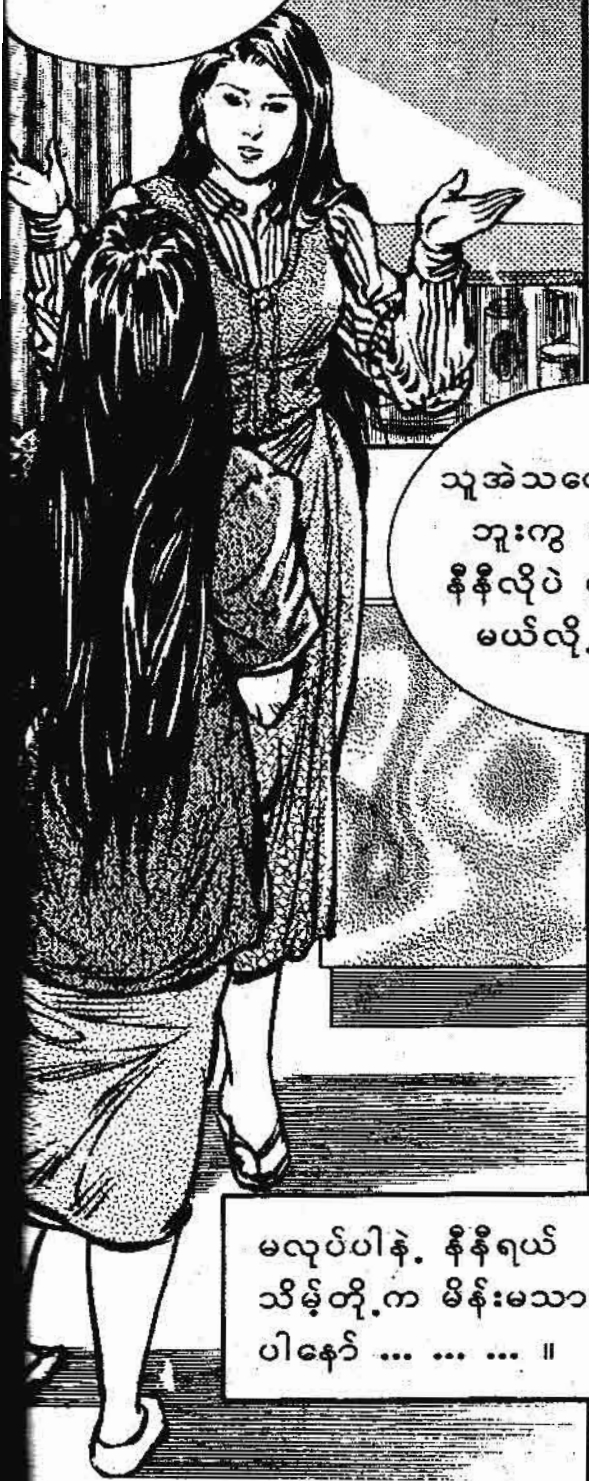
အို အားလုံး
အသေးစိပ်
ပေါ့ကွာ ...

နေပါဦး... မင်းကို
သူချစ်တယ်လို့ ပြော
လိုက်ပြီနဲ့ တူတယ်

နီက သူ့ကို
ပိပ်...အထင်ကြီး
စွားတာကိုး .....

နီနီ၏အံ့သြစိတ်ကို
အထင်အစွားမြင်ရ၏...။

သူ့အဲသလောက်မရဲရင့်
ဘူးကွ သိမ့်လည်း
နီနီလိုပဲ ဖွင့်ပြောလိမ့်
မယ်လို့ထင်ခဲ့တာ

ဟာ ...သွားပါပြီ
ဒါဆိုလည်း သိမ့်ကပဲ
ဖွင့်ပြောလိုက်ပါလားကွာ
ကိုဇရာရှင်ကို ကျွန်မ
ချစ်နေပြီလို့

မလုပ်ပါနဲ့. နီနီရယ်
သိမ့်တို့က မိန်းမသား
ပါနော် ... ..။

တို့...ယဉ်ကျေးမှုက
လက်မခံ ဘူးလေ... .. ။

ဟုတ်တယ်...
မိန့်မတွေဟာ ဒီနေရာမှာ
ယောက်ျားတွေနဲ့ တန်းတူ
အခွင့်အရေး မရှိဘူး

မြန်မာ
မိန်းကလေး
တွေဟာ ပန်းပွင့်
တွေလိုပါပဲ

ကြွေချင်တဲ့ ရင်ခွင်တွေ
ရင်တောင် အခြေအနေကို
စောင့်မျှော်နေရတယ် ...
ယောက်ျားတွေရဲ့ အချွေဝ်
စောင့်ရတယ်...

ယောက်ျားတွေကတော့
ချစ်တယ်ဆိုတဲ့စကားကို
တန်ဖိုးမထားဘဲ ကြိုက်သလို
ပြောခွင့် ရနေတယ်

မင်း...ကိုရော
ကတော့ အဲဒီ
လူစားထဲမှာ
မရပါဘူးတ

အင်း...သူ့ကြည့်ရတာ
ရိုးသားပုံ ပါပဲလေ
ဟန်ဆောင်ကောင်းနေ
တယ် ဆိုရင်တော့
မပြောတတ်ဘူး

နီနီ အကဲခတ်
ရသလောက်တော့
ဟန်ဆောင်ထားတဲ့
မျက်နှာမျိုးမဟုတ်
နိုင်ပါဘူး

ကြည့်စမ်း...
ကိုဧရာ မျက်နှာကို
သူ ဘယ်လောက်
ကြည့်နေတယ်ဆိုတာ
ပေါ်လာပြီ...

ကိုဧရာဟာ အချစ်ကို
တန်ဖိုးထားတဲ့သူဆိုတာ
သေချာပါတယ်သိမ့်ရယ်

လေပြည်နွေးက ပန်းကလေးကို ချွေချ
လိုက်ပါ၏။ ကြွေချင်ပန်းမှာ သိမ်သာ
ဖြစ်နေပါတော့သည်..... ..။

သိမ်သည် အိပ်မက်ထဲမှာ ဧရာရင်ခွင်သို့
အကြိမ်ကြိမ်ကြွေကျခဲ့ပြီး ဖြစ်၏။ သိမ်
အိပ်မက်တွေ၊ တကယ်ဖြစ်လာပြီ ဆိုသောအခါ

တစ်နေ့.နေ့တွင် ဤအခြေအနေမျိုးသို့ ရောက်လာ
လိမ့်မည်ဟု ကြိုတင်တွက်ဆထားပြီးသားဖြစ်၏။
ယခုမူ နားနှင့်ဆတ်ဆတ်ကြားနေရပါပြီ ... ..
ပင့်သက်ရှိက် နေရပါပြီ ... ..

ကျွန်တော့်ကို
စကားပြန်ပြောပါဦး
သိမ့်ရယ် ...

သိမ့်မှာ ခွန်းတုံ့ပြန်ရန်စကား
မရှိပါ။ရင်ထဲ တင်းကြပ်နေသည်။

ပြောပါဦး
သိမ့်ရယ်

ကျွန်မက ...
သူနာပြု ဆရာမ
တစ်ယောက်ရဲ့
သမီးပါ ...

ပြီးတော့
ဖေဖေဆိုတာက
နောက်အိမ်ထောင်ပြု
သွားလို့ ... ကျွန်မရယ် ...
ညီမလေးရယ် ... မေမေရယ်
ဧရာတို့ဘဝနဲ့ အစစကွာဟ
လွန်းပါတယ် ... ရင်မော
စရာတွေချည်းပါပဲ ...
ဧရာရယ် ...

ဒက်ဒီတို့၊
မာမိတို့ကလည်း
ကျွန်တော့အလိုကျ ...
ဘာမဆိုပါ...တစ်ဦးတည်း
သားဆိုတော့ သိပ်ချစ်
ကြပါတယ်

သိပ်ချစ် ... ..
သိပ်တန်ဖိုးထားလေ
သိပ်မြင့်သိပ်တန်ဖိုးတက်
စေချင်လေပဲ ဖြစ်မှာပေါ့
ကိုဧရာ ကျွန်မနဲ့ဆိုနိမ့်သွား
မှာပေါ့... ကျောက်ကောင်း
တစ်စေ့ကိုရွှေနဲ့ပဲကွတ်စေ
ချင်ပေမပေါ့ ... ကျွန်မ
တို့ကကြေးအဆင့်ပါ

အချစ်ကို
လက်မခံတာလား
ဘဝကို လက်မခံ
တာလားဟင်

ဧရာ ... ..
အားမလို အားမရ
မေးမိသည် ... ..။

အချစ်မပါတဲ့
ဘဝဟာ လေးနက်မှု
မရှိသလို ဘဝမပါတဲ့
အချစ်ဟာလည်း ...
ဘာမှအဓိပ္ပါယ်
မရှိပါဘူး ...

စိတ်ကူးယဉ်
အဆင့်မှာပဲရှိပေတော့
မပေါ့ဧရာ ... ဧရာကို ...
ရိုးရိုးရှင်းရှင်းပဲပြောရ ဂုဏ်
ချစ်ပါတယ် ... ဒါပေမဲ့
ဘဝချင်း ညှိမရဘူး

အချစ်
ချင်းကော ...

သိမ့် ... မော့အကြည့်နှင့် ရင်ခုန်ဖွယ် ဆုံရသည် ...
သိမ့်တွင် အငြင်းဝါကျ မရှိတော့ဟု

တကယ်ချစ်ရင်
တကယ်သတ္တိရှိရမှာ ...
ရဲရင့်ရမှာ ... လက်တွဲ
မဖြုတ်စတမ်းပေါ့! ...
သိမ့်ရယ် ... ..

သည်တစ်ကြိမ်မူ ဧရာ၏
ရင်ခွင်သည် သိမ့်အတွက်
နွေးထွေးမိုးကောင်းကင်
ဖြစ်ရပြီတည်း ... ..

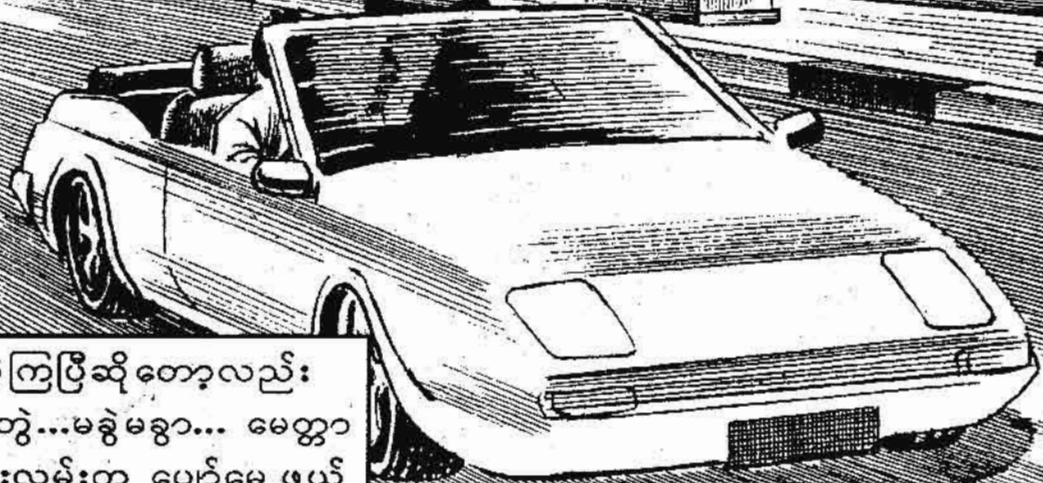
ချစ်ကြသူများအတွက်
နေရာတိုင်းကို ပျော်စရာ
မြင်သည် ...၊အချိန်တိုင်းကို
ရွှင်စရာထင်သည် ... ..။

အမြဲတမ်း ... ..
ပျော်နေချင်
တယ်ကွယ် ...

လူတိုင်း
တောင့်တတဲ့
ဆန္ဒပါ ...
မောင်ရယ်

ချစ်ခဲ ကြပြီဆိုတော့လည်း
တစ်တွဲတွဲ...မခွဲမခွာ... မေတ္တာ
ပန်းခင်းလမ်းက ပျော်မွေ့ဖွယ်
ရာ ... စောင့်ကြိုလျက် . ...။

တစ်ဦးမရှိ တစ်ဦးအသိ
မနေသာ ... ဝေးကွာခြင်း
ဆိုသည်ကို၊ သတ်ပုံမှား
သည့်စကားအမှတ်ထား
သူတို့နှစ်ဦးစလုံး၊ အဆုံး
အစ မရှိအောင်ပျော်ခဲကြ
ခဲကြသည် ... ..။

တောင်ကြီးကို
လိုက်ခဲ့ပါလား ...
ဒက်ဒီတို့နဲ့ ...
တွေ့ပေးမယ်လေ

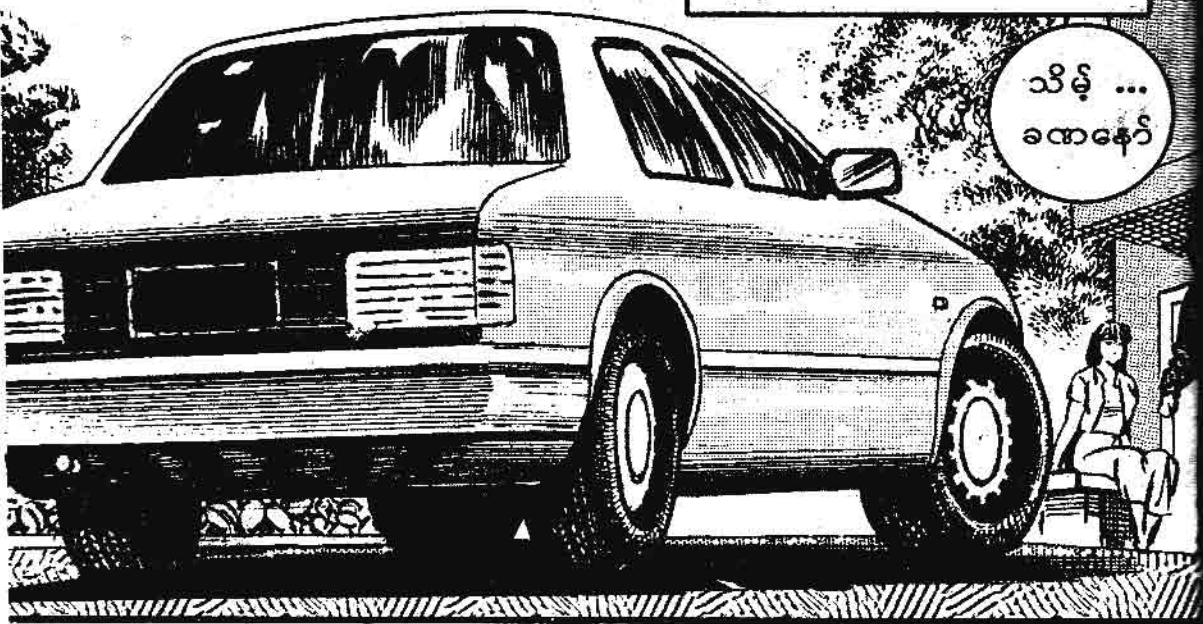

ဖြည်းဖြည်းပေါ့
မောင်ရယ် ...

ကျောင်းဖွင့်လို့
မောင်ပြန်လာယင် ...
ဒက်ဒီတို့ကိုလည်း
အပါခေါ်ခဲ့မယ် .....
သိမ့်နဲ့တွေ့ပေး
မယ်လေ ...

သိမ့် ...
ခဏနေော်

ဧရာက ... စူပါစလွန်း ကားဖြူဖြူလေးဆီ
လျှောက်သွားသည်.....။

ကားထဲမှ အမျိုးသမီး
သိမ့်ကို အကဲခတ်သ
ကြည့်နေ၏ ...

မိမိတို့က ... ဧရာနှင့်
 ဘာတွေများပြောနေကြပါလိမ့် ...
 အမျိုးသမီးက ကားထက်မှမဆင်း
 ခဏကြာတော့ ဟန်ပါပါလက်ပြ
 နှုတ်ဆက်ရင်း ကားလေးထွက်သွားသည်။

နွေးနွေးလေ ...
 တောင်ကြီးကပါ ...
 ဧရာတို့နဲ့ခြံချင်း
 ကပ်ပေါ့ ...

ကျောင်းပိတ်ရင်
 အတူတူပြန်ရအောင်တဲ့

ကျောင်းပိတ်ရင်
 အတူတူပြန်ရအောင်တဲ့

တော်တော်
လှတယ်နော်

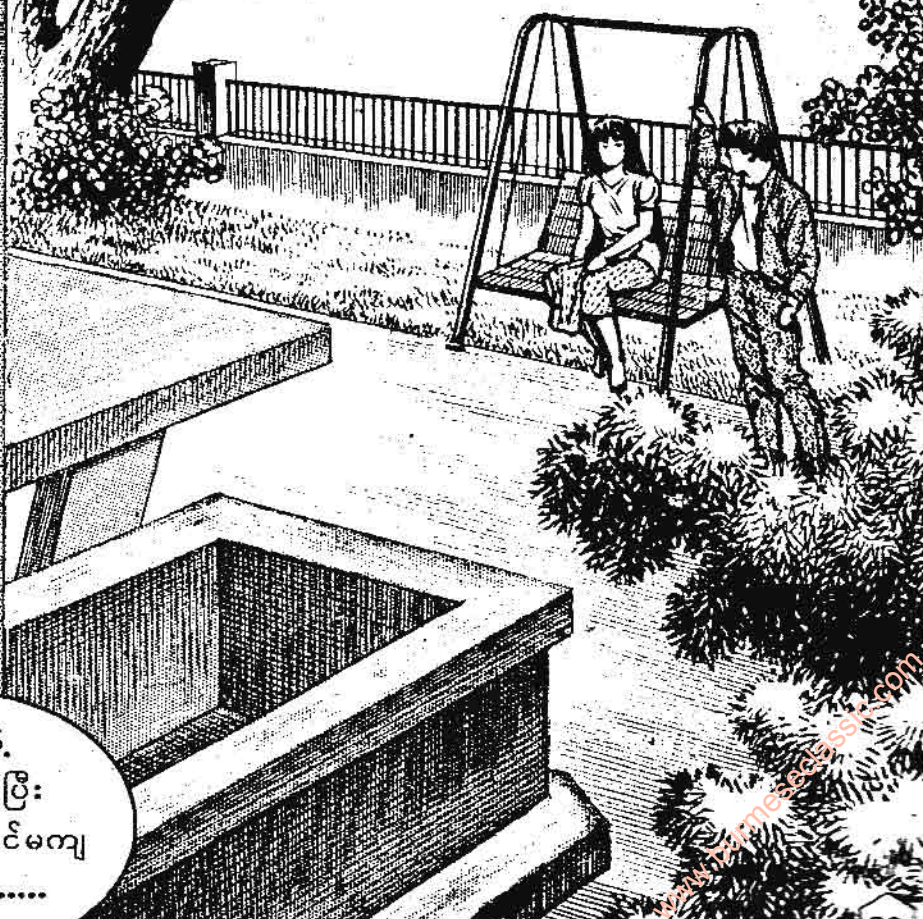
သိပ်အလှပြင်တာ ...
တောင်ကြီးမှာနွေးနွေးလို
ပြင်တတ်တဲ့လူ မရှိဘူးလို့
မာမိပြောပြောနေတာ

သိမ်သက်ပြင်းလေး ခိုးချသည်။
အကဲခတ် အရိပ်ကြည့်နေသော
ဧရာက သိလိုက်၏။

သိမ်.....
ဘာဖြစ်တာလဲ

သိမ်.....
ခေါင်းခါပါသည်။

နွေးနွေးနဲ့
ပတ်သက်ပြီး
ရင်ထဲက မတင်မကျ
ဖြစ်နေလား.....

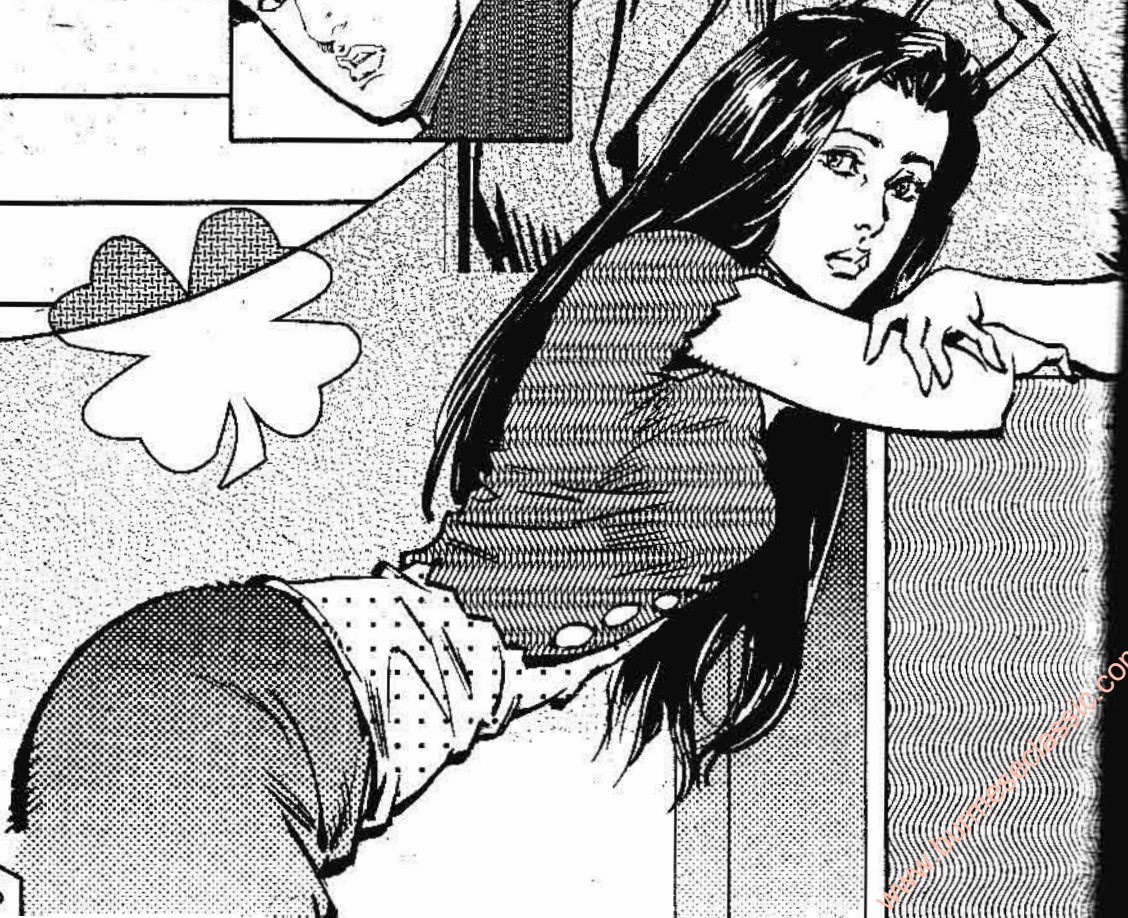

ပြောသာပြောလိုက်ရသော်လည်း
 ရင်ထဲမှာ နှမ်းဟိုက်နေသည် ...
 ချစ်သူကို စိတ်မဆင်းရဲစေလို ...
 အတတ်နိုင်ဆုံး ပြုံးပြုံးပျော်ပျော်
 နေပြလိုက်ပါ၏ ... ..

ပိုင်ဆိုင်ခွင့်သည်
သိမ်သံ တိမ်တိုက်လို
မိုးကောင်းကင်ပြာ
ထဲမှာ ပျော်ပါ၏။
ထိုအပျော်တို့သည်
မိုးသက်လေပြင်းကြောင့်
နှမ်းညစ်ခဲ့ရပြီတည်း...။

■
နွေးနွေးသည် သိမ်ဘဝကို
မုန်တိုင်းပမာ တိုက်ခတ်ခဲ့
ချိန်မှာ သိမ်သည် ပန်းတစ်ပွင့်
ဖြစ်နေပြန်သည် .... ॥

ကျောင်းစာထဲမှာ စိတ်ဝင်စားနေရင်း
လိုက်သည် ... ဧရာနှင့်သော်မှ တစ် ပတ်လျှင်
နှစ်ရက်သာအချိန်ပေး၏ ... တစ်နာရီထက်ပိုပြီး
အပြင်မထွက်ဖြစ်ခဲ့ ... .. ॥

သိမ့်အတွက် အချိန်တိုင်းကိုတွက်ဆ တန်ဖိုးထား
နေရသည် ... မကြာမီညီမလေးတက္ကသိုလ်ဇာန်ရ
ဦးမည် ... မိမိဘွဲ့မြန်မြန်ရပါမှ ... အလုပ်မြန်မြန်
ရပါမှမေ့မေ့လုပ်စာနှင့် ကသီလှသည် ... ..

နှင့် နေသည်ကို
တွေ့ရ၏...။ ဘာကိစ္စများပါလိမ့် ...
အတန်းပြီး၍ သိမ့် ... ထွက်လာခဲ့သည်။

သိမ့် ...
အရေးကြီးလို့.

လာလဲ
မောင်

မာမိ တစ်နာရီထိုး
လေယာဉ်နဲ့ပါလာမယ်
အဲဒါ သွားကြိုမလို့ မနက်ကမှ
ဖုန်းလာတာ သိမ့်ပါ
တစ်ခါတည်းလိက်ခဲ

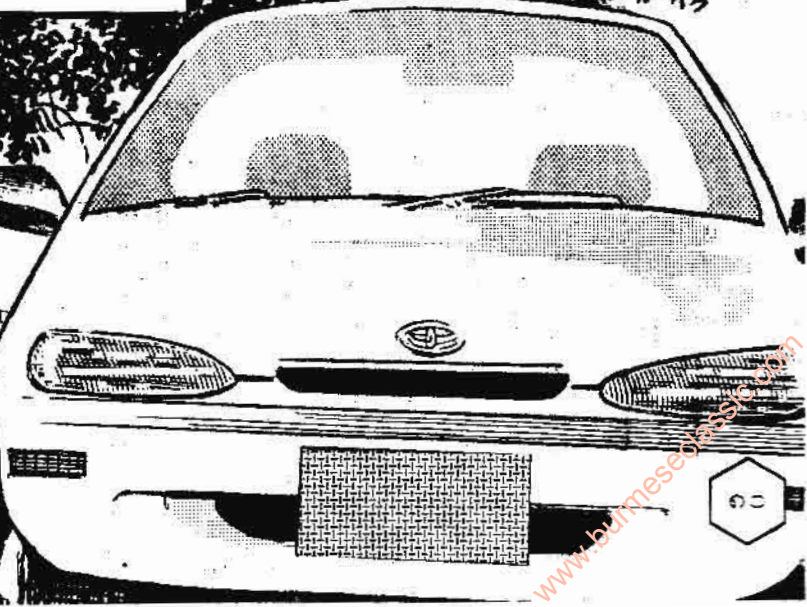

မလိုက်ရဲပါဘူး

အို ...
ဘာဖြစ်လဲ

ရောအတင်းဆွဲခေါ်၍သာ ပါခဲ့ရသည်
ရင်မှာတော့ ခုန်နေရ၏။ ဘာမှန်းမသိ
ခြေဖျားလက်ဖျားတွေ အေးစက်စက်
ဖြစ်ချင်နေသည် ... ..။

မာမိက ...စကား ပြောပြတ်တယ်

သူပြောတာ မကြိုက်လည်းကိုယ့်အမြင် ကိုသာပြော ... အဲဒါမျိုး သိပ်ကြိုက်တာ

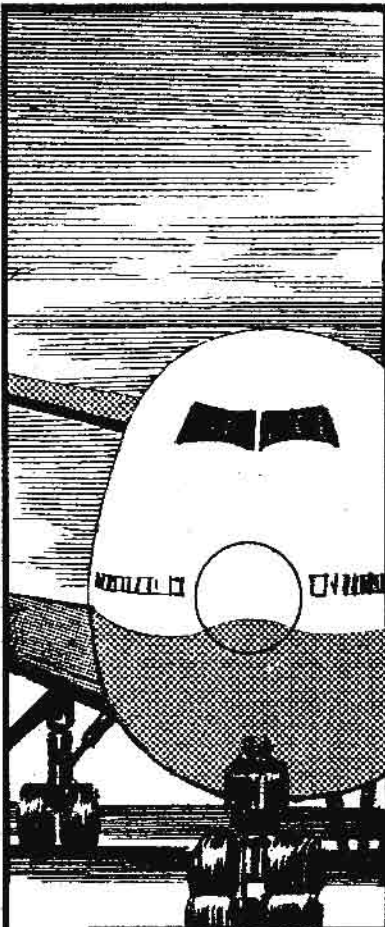
ဘာပြောပြော ခေါင်းလိုက်ညိတ်တာကို မကြိုက်ဘူး...သူ့ကိုပြန်ဖြေ ရဲတာမျိုးမှ ချီးမွမ်းတာ... လူလူချင်းကြောက်တာကို လုံးဝမလိုလားဘူး

တစ်လမ်းလုံးရောက် စကားဖေါင်အောင် ပြောလာသည် ... ..

လေယာဉ် ...
ဆိုက်ပြီ ...

www.burmeseclassic.com

မမြင်ဖူးတော့ မမှန်းတတ် ... ..
ဧရာနှင့် ဦးမျိုးမင်းတို့.
ပျာယာခတ် နေကြသည် ... ..။

တင်သည်။ မျက်နှာဝိုင်းဝိုင်းမှာ စူးရှသော
မျက်လုံး ပိပြားစေ့စပ်သော နှုတ်ခမ်းတို့က
စိတ်ဓါတ်ကို ဖော်ပြနေသည် ... ..။

သားအမိချင်း စကားပြောနေကြ၏။
သိမ့်အငေးသား ကြည့်နေမိသည်
ကျောက်စိမ်းဝမ်းဆက်ကို ဆင်ထား၏။
တစ်ချက်တစ်ချက် သိမ့်ကိုလှမ်း

ဆရာ ဦးကျော်တိုး

သူငယ်ချင်းလေ
မမ

အန်ကယ်ဦးမျိုးမင်းက
စကားအစ ဖော်ပေး၏

အော် ...ချစ်စရာ
ကောင်းသားပဲ

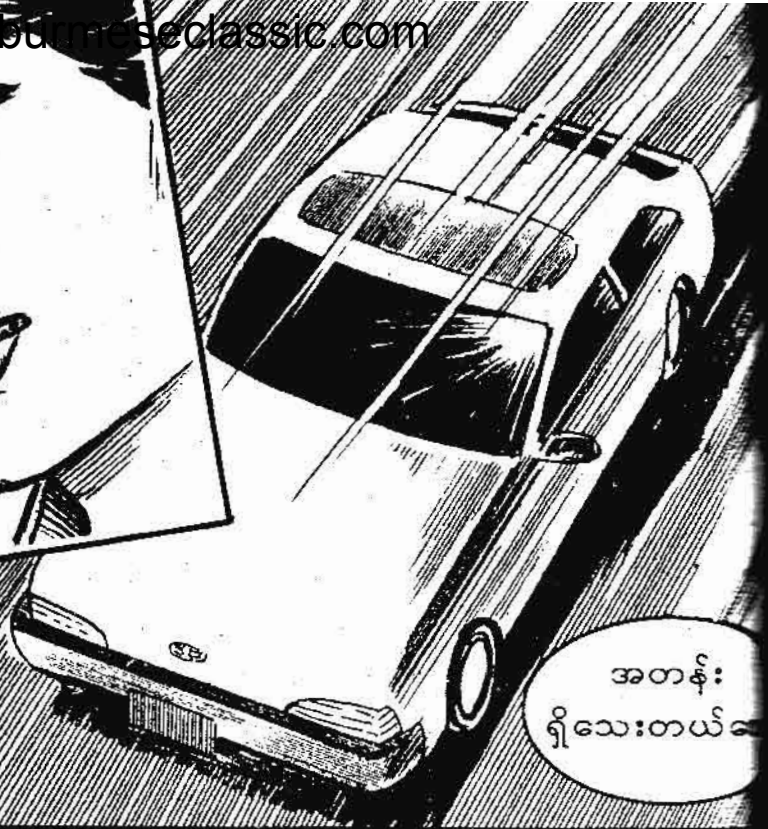
သိမ့်အကြောင်းကို ဘာမှမမေးပါ ...

ကျောင်းရှေ့မှာ
ဆင်းမယ်နော်

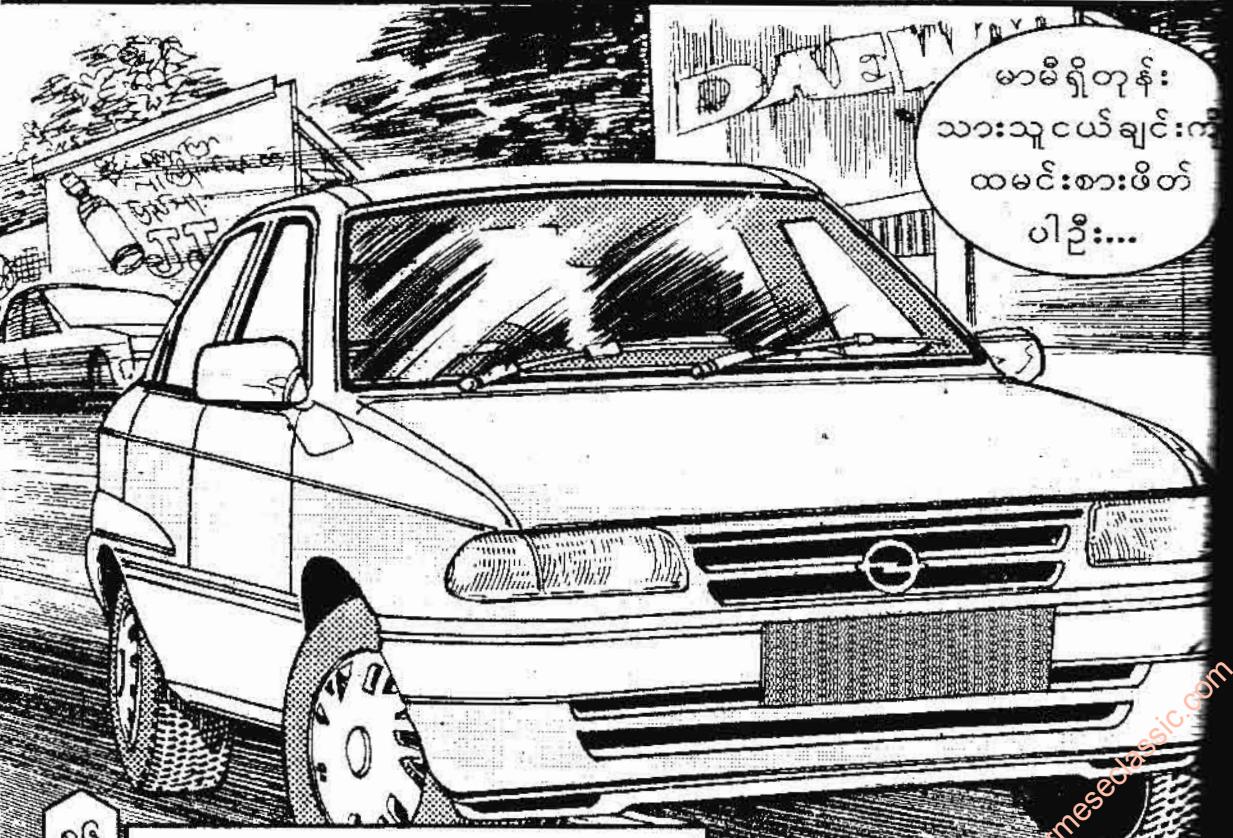

အိမ်ကိုမလိုက်
တော့ဘူးလား

အတန်း
ရှိသေးတယ်လေ

ကားအရိုက်လျှော့ယင်း
မေးသည် ... ..

မာမိရှိတုန်း
သားသူငယ်ချင်းက
ထမင်းစားဖိတ်
ပါဦး...

သိမ့်ကို တိုက်ရိုက်မပြောပါ ... ..

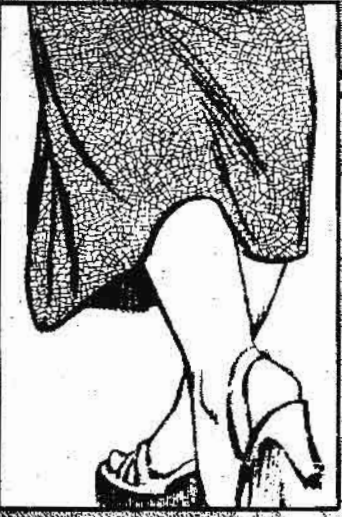
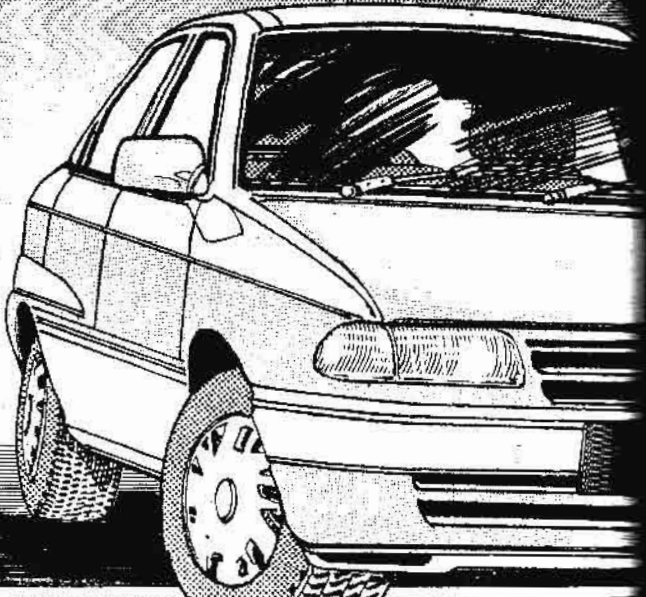

သားနဲ့
ရင်းနှီးတာ
ကြာပြီလား

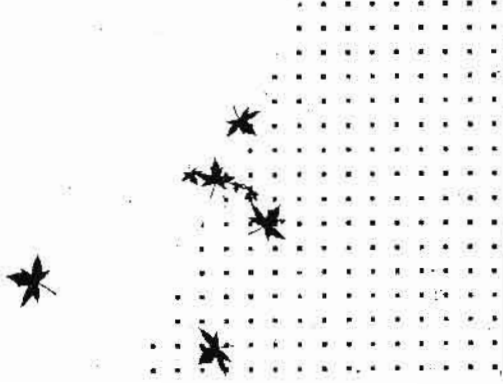
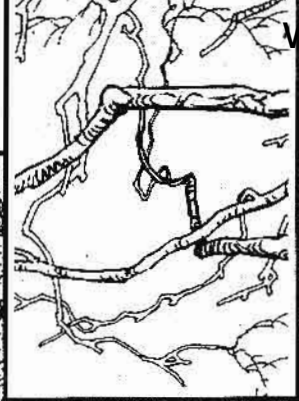
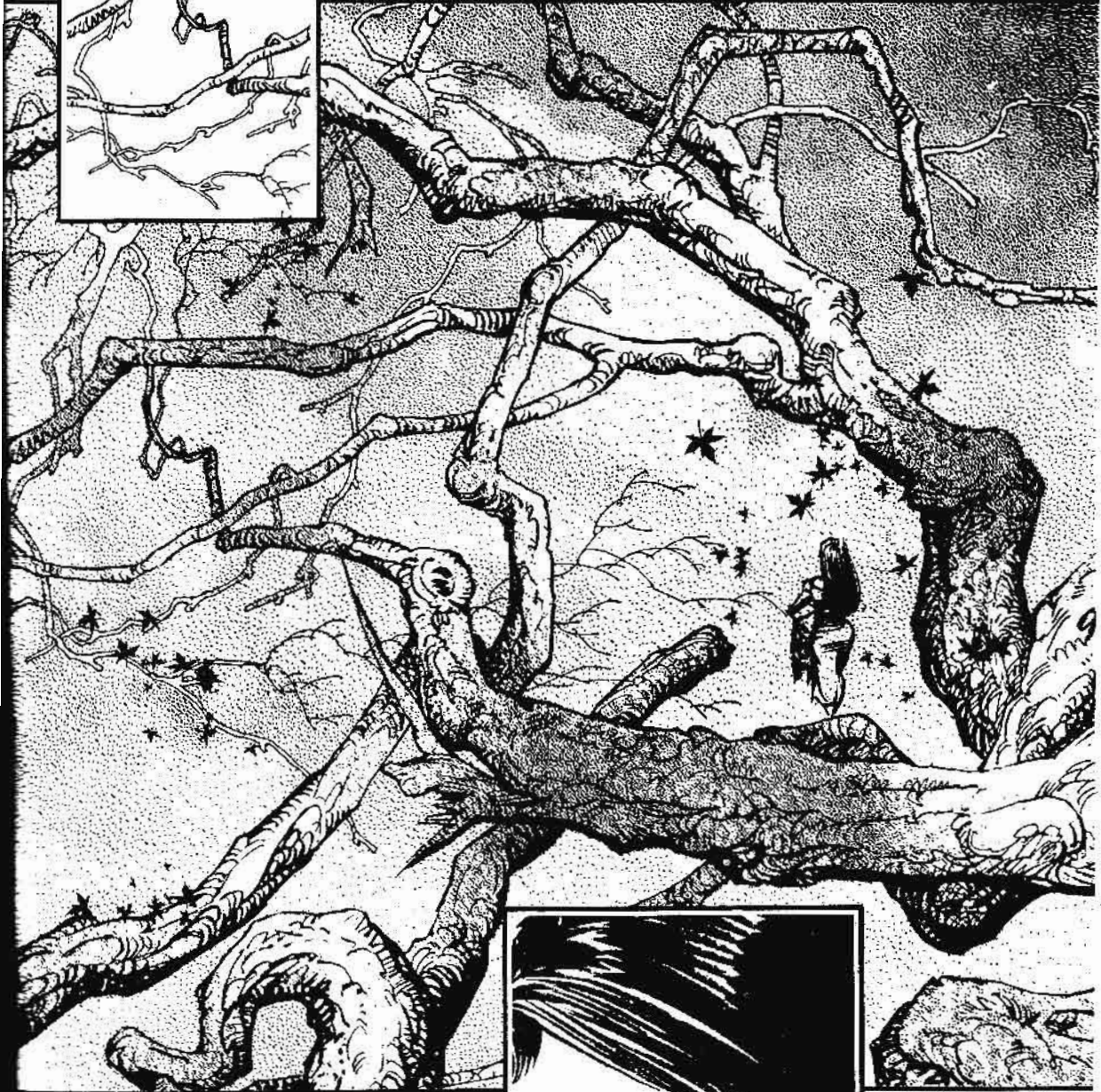
လေးငါး ...
ခြောက်လလောက်
ရှိပါပြီဗာမိ ...

ညကျ
မာမို့ကိုပြောပြ
နော် ...

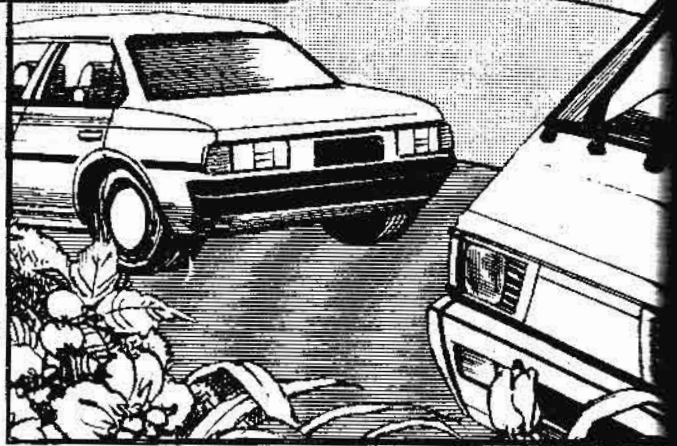
ဧရာတို့ကားက ခရီးကို ဆက်လက်
ထွက်ခွာသွားသည်။ မိခင်နှင့်အတူ
ပါသွားသော ချစ်သူသည် သိမ်နှင့်
ဝေးသွားသလို ခံစားလိုက်ရသည်...။
လမ်းပေါ်မှာ အထီးကျန်သိမ်ငယ်စွာ
ဖြင့် ရပ်နေမိသည်..... .. ။

ရင်ထဲမှာတော့ လေးလံနေသည် ... ..
သူ့မေမေအကြောင်းသူ အသိပဲဖြစ်ပါသည် ...
အရာရာကို စုံစမ်းမေးမြန်းပြီးသား ဆုံးဖြတ်ချက်
တစ်ခုကို ပြတ်သားစွာ ဆုံးဖြတ် ခြင်းဖြစ်ပါသည်

ယခုလည်းမိမိကို ကျောင်းအပိတ်မှာ
လာကြိုသည့်သဘောလားမသိ၊ သိမိတ်
ရသရွေ့အချိန်လေးမှာ အပြေးလာခဲ့သည်

မာမိကို
တယ်လိုသဘော
ရလဲ သိမိ...

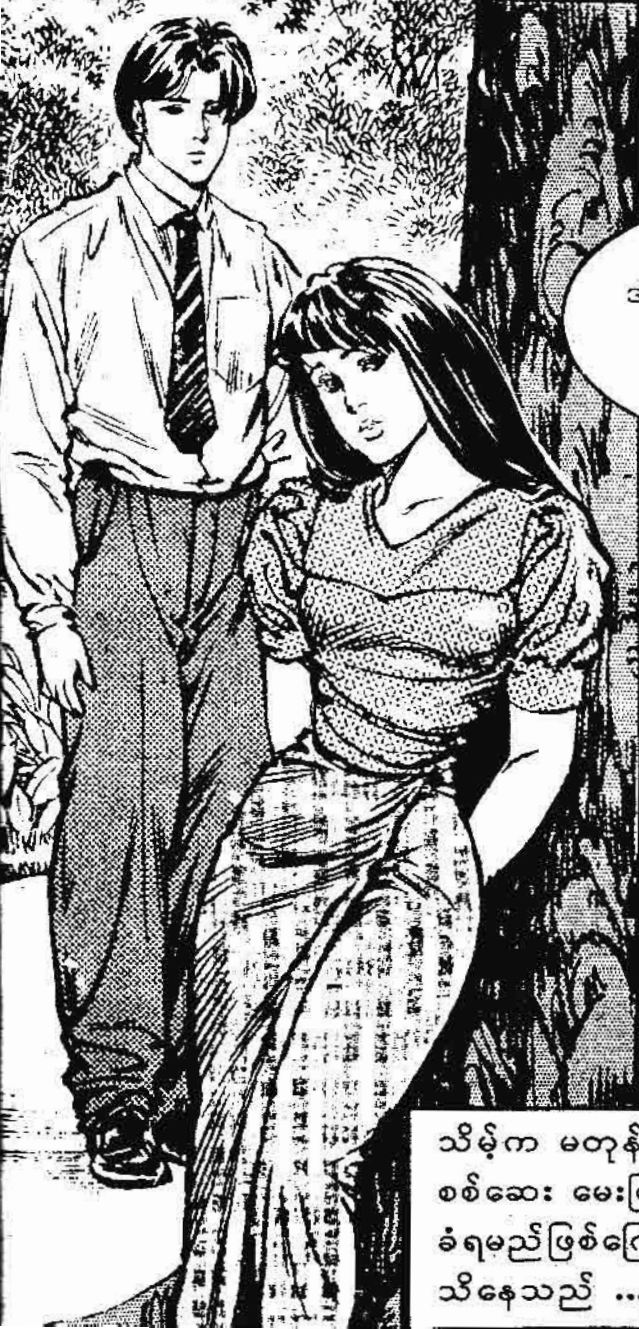
မဝေဖန်
တတ်ပါဘူး
မောင် ....

မာမိကတော့...
သိမ့်ကို သဘော
ကျပုံပဲ

ရှော့ဆိုစကားကို ... သိမ့်
ဘဝင်မကျနိုင်သေးပါ...။

တနင်္ဂနွေနေ့၊
အိမ်လိုက်ရမယ်နော်
မာမိ ပြောတယ်
မဟုတ်လား

သိမ့်က မတုန်မလှုပ်နေသည်။
စစ်ဆေး မေးမြန်း အကဲခတ်
ခံရမည်ဖြစ်ကြောင်း ... သိမ့်
သိနေသည် ... ..

ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ WWW
သိမ့်ရယ် ... အေးတိ
အေးစက်နဲ့ ...

ဘာမှ
မဖြစ်ပါဘူး

တနင်္ဂနွေနေ့
မောင့်ကိုစောင့်
နေနော်...

သိမ့်က ယဲ့ယဲ့သာပြုံးသည် ...။ဧရာကားကို
ဝေါခနဲ မောင်းထွက်သွား၏။သိမ့်ရင်ထဲမှာ
လေးလံကုန်ခဲ့သလိုပဲ ...

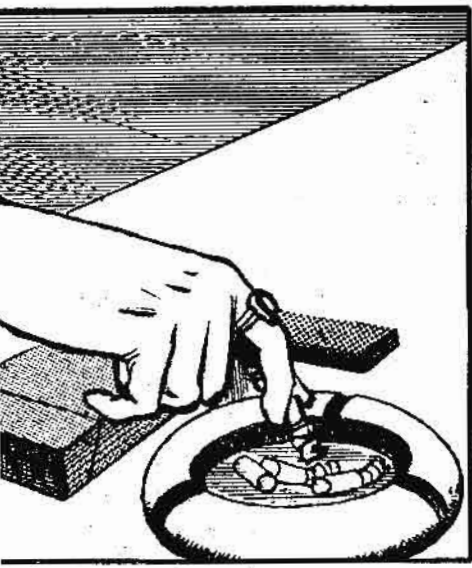
ဧရာအခန်းသို့ ဒေါ်ခင်မျိုးမြင့်
ရောက်နေသည်မှာ ကြာခဲ့ပြီ...
ထွေရာလေးပါး ပြောနေယင်းမှ
ရတ်တရက်ပြောလိုက်ခြင်း
ဖြစ်သည် ... ..။

ဒန်းဟေးလ်၊ စီးကရက်ကို ဟန်ပါပါ
ဖွာယင်းဧရာစကားကို စောင့်နေ၏။ ဧရာက
သိမ့်အကြောင်း တက်ကြွစွာပြောသည်...။

ဒေါ်ခင်မျိုးမြင့် နားထောင်ရင်းမှ ပြုံးသည်။
သားသည် သိမ့်အပေါ်တွင် သံယောဇဉ်
အတော်ပင်ကြီးနေပြီဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

သူ့မာမိ၏ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ကြားလို၏။ သို့ပေမင့်မာမိက

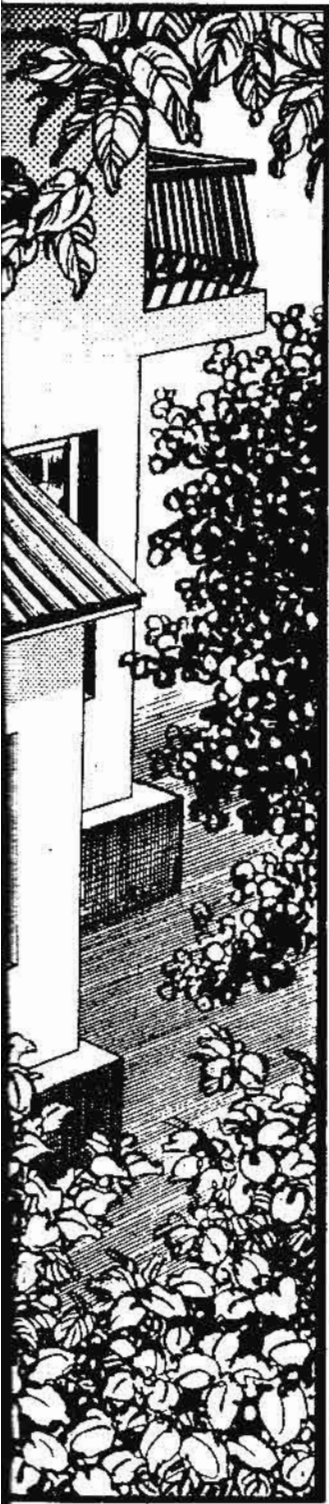

ကဲ ... ..
မာမိလည်း ခရီးပန်း အိပ်ချင်ပြီ... သားလေး ပြောရတာမောရော... ဝတ်နိုက် သား ...

စီးကရက်ကို ပြာခံခွက်ထဲ ထိုးချေခဲ့ပြီးမာမိထွက်သွားသည်။ အခြေခံရသည့် ပြာတွေလို ရင်မှာ မကြေမ့ပါစေနှင့်ဟုသာ ဧရာ ဆုတောင်းနေရသည် ... ..

နက်ကော်ဖီဝိုင်းမှာ မာမိတို့နှင့်ဆုံပြန်၏။
နံနက်ကယ်တို့နီးမောင်နှံ မျက်နှာမကောင်းလှ
ပူဝင်ထိုင်သည်နှင့် ထသွားကြသည် ...
သားအမိနှစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်၏ ...။

မာမိကိုသိမ့်နဲ့
ပတ်သက်ပြီးပြောချင်
ပါသေးတယ် ...

ရှော့ရင်ထဲမတင်မကျမှုနှင့် တင်းကျပ်နေသည် ... ..

ဒေါ်ခင်မျိုးမြင့် မျက်ခုံး
ပင့်ကြည့်သည် ... ..။

ဘာများ
ပြောစရာရှိလို့လဲ
သား ...

သိမ့်နှင့် ပတ်သက်ပြီး
စကားတည့်တည့်မပြော
စေလိုသည်သဘော
ဖြစ်ပုံရသည် ... ..။

သိမ့်နဲ့သား
မေတ္တာမျှနေကြ
ပါပြီ ... ..

ဒါခင်မျိုးမြင့် ...
ခမ်းလေးတွန့်၍
ပြုံးသည် ... ..။

လူပျိုပေါက်
အပျိုပေါက်တွေပဲ ...
ဒီအရွယ်က စိတ်ကစား
ကြတဲ့အရွယ် ...

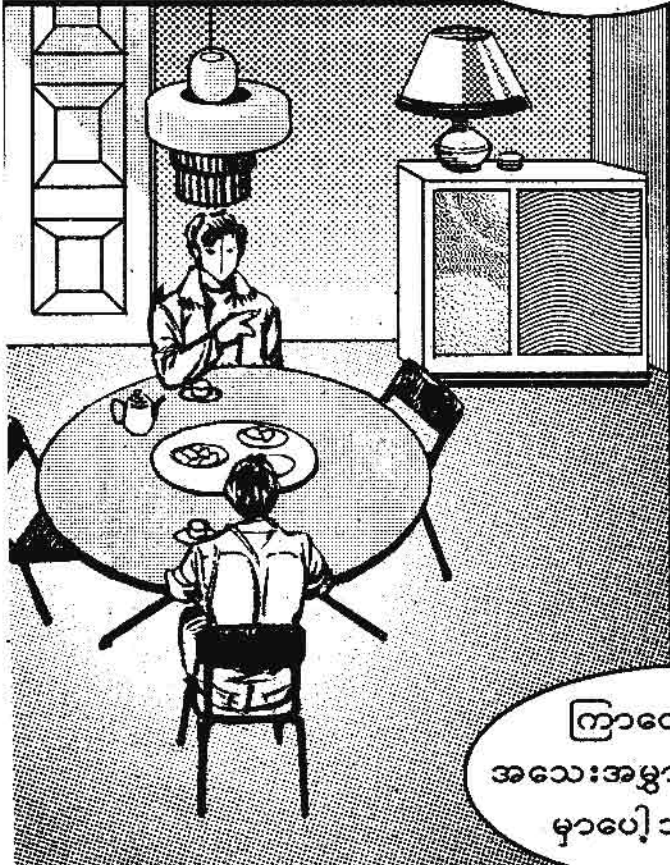
သည်လိုပဲ ... ..
ဖြစ်တတ်
ကြတယ်လေ

သစ်ရွက်
ကြွေကျတာတောင် ...
ကြည့်ပြီး မျက်ရည်ဝဲချင်
ဝဲတတ်ကြတာပဲ

မာမိပြောသလို
မဟုတ်ပါဘူး

သည့်ထက်
အများကြီးလေးနက်
ပါတယ်မာမိ

ကြာတော့လည်း
အသေးအမွှားတွေဖြစ်သွား
မှာပေါ့သားရယ်...

သားရဲ့ဘဝအဖော်မို့ပဲ ... သတ်မှတ်ထားပြီးပါပြီ မာမီ

ဒေါ်ခင်မျိုးမြင့်က ... တဟင်းဟင်းရယ်နေ၏။ ... .. ပြီးမှ ... ..

သားပြောလို...
သိမ့်အခြေအနေကို ...
မာမီသိပြီးပြီ မာမီလှီးလိုက်တဲ့
လက်သည်းခြေသည်းလောက်
ဘဝတွေပါသား၊မာမီအနေနဲ့
နွေးနွေးကိုပဲ သဘော
ကျတယ် ...

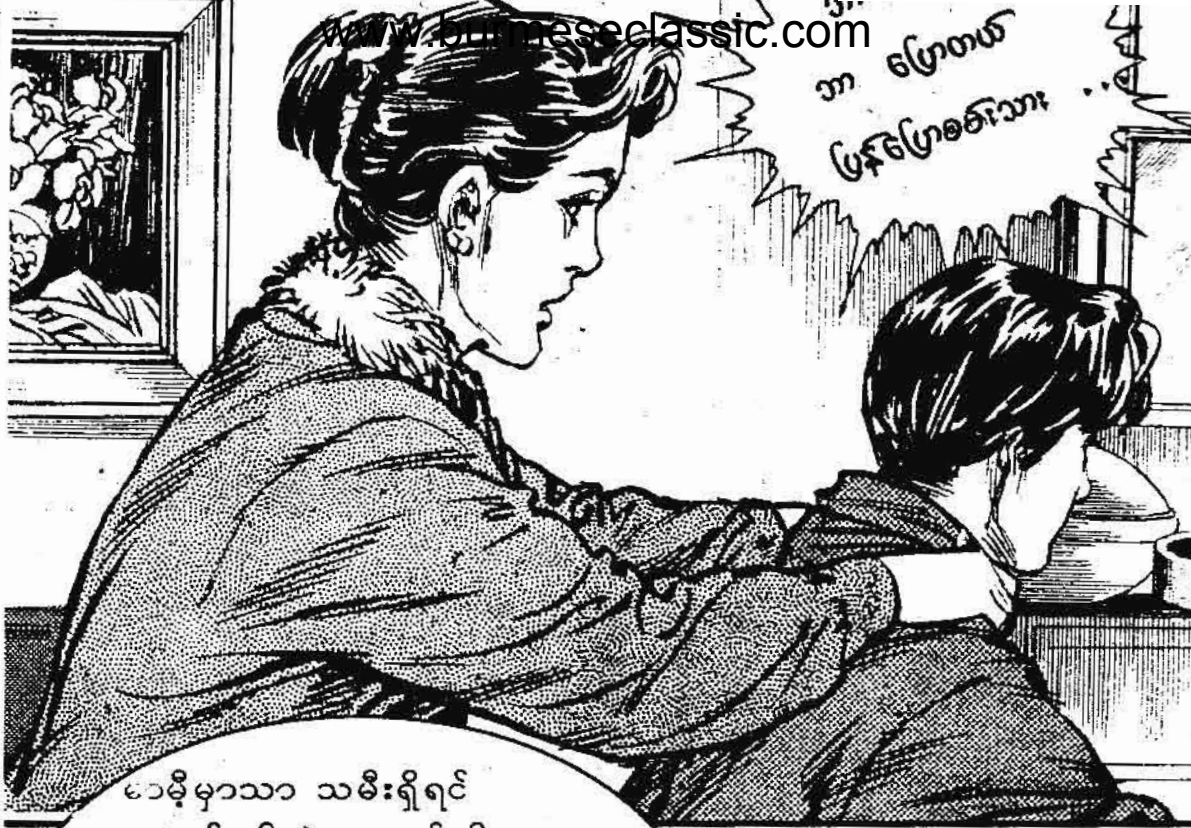
သိမ့်အတွက်
သားရဲ့ဆုံးဖြတ်ချက် ...
ဘယ်လို ပြင်ရမယ်ဆိုတာ
အမြန်စဉ်းစားပေါ့ ...

မောင်လေးတို့ကို မာမိ
ဆူနေရသေးတယ် ... သူတို့
မထိန်းတတ်လို့ပေါ့ ... နော်
မာမိသားက မညံ့ပါဘူး

ချဉ်းကပ်တတ်ရင်
ခွါလည်းခွါတတ်
ရမှာပေါ့...

ဒါတော့...မာမိ
သက်သက် မတရားတာ
မမိမှာ သမီးမရှိတိုင်း
မာမိရာ ... ..

အ ဖြေတယ်
ဖြန့်ဖြေစမ်းသား ...

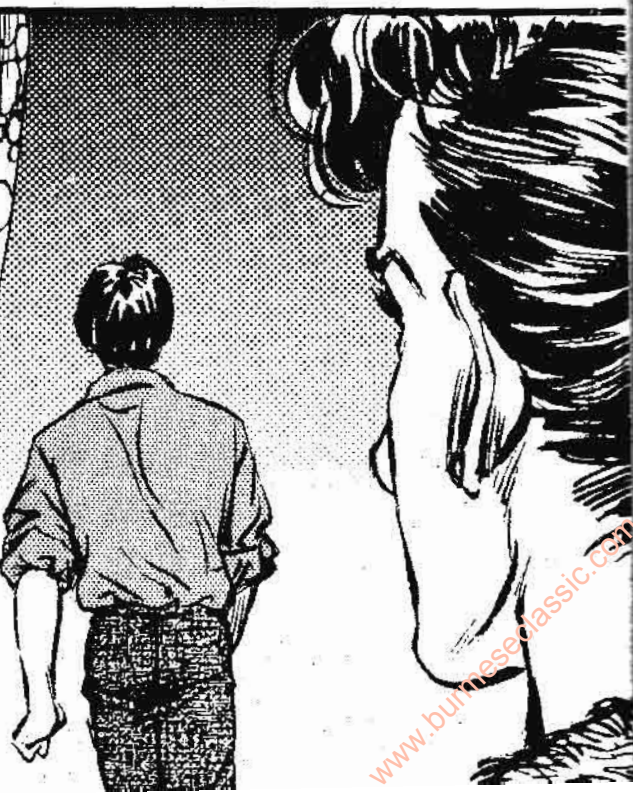
ခေမိမာသာ သမီးရှိရင်
အဆင့်မရှိတဲ့ ကောင်ကို
မကြိုက်စေရဘူး၊အဲသည်သိမ့်ဆိုတဲ့
ကလေးမရဲ့ ဘဝမျိုးအဆင့်မျိုးမှာ
ရှိနေလည်း ကိုယ့်ထက်အဆင့်မြင့်တဲ့
သူကိုသံယောစဉ်မတွယ်အောင်
နေမှာပဲ ဒါဟာမာနပဲ ...

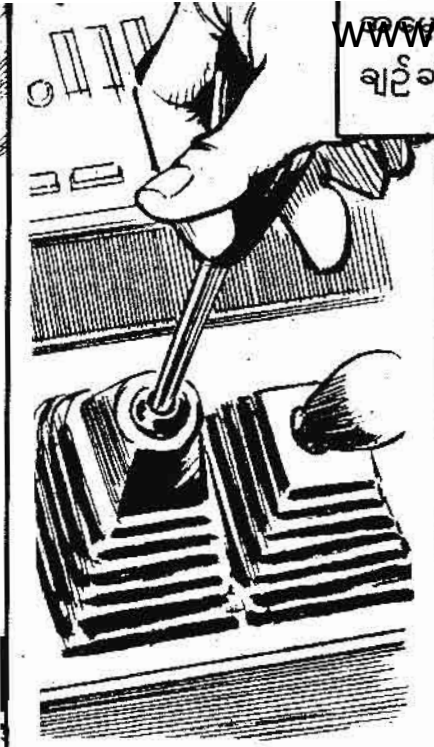

သိမ့်မာလည်း
မာနရှိပါတယ်
မာမိပြောသလိုမျိုး
မဟုတ်ပါဘူး

ဒါကို မာမိ
စိတ်မဝင်စားဘူး
မာမိဖြစ်စေချင်တာ
ဘာဆိုတာ သား...
သိနေပြီပဲ ...

ဧရာ ထိုင်ရာမှထလိုက်သည် ...
မာမိကို နှုတ်မဆက်ခဲ့ ...
ရင်ထဲမှာ ပူဆူပွက်နေသည် ... ။

သူ့ကားလေးက တစ်ဟုန်ထိုး
ပြေးနေသည်။ ပြီးတော့.....
အင်းလျားလမ်းဘက်ချိုးဝင်သွား၏

အဆောင်ရှေ့မှာ - တုံ့ကနဲ ရပ်သည်
အဆင်သင့်တွေ့သော ကျောင်းသူကို
အကူအညီတောင်းပြီးခေါ်ခိုင်းရသည်

အတွေးက ယောက်ယက်ခတ်နေပြီ

လှည့်အကြည့်နှင့် ဆုံသည်။

မောင်

မျက်နှာလည်း ...
မကောင်းပါလား

သိမ့် ...
ကားပေါ်
တက်...

အရေးကြီးလို့လား
ခဏနော်...အဝတ်အစား
လဲပါရစေဦး ... ..

ဘာမှ
လုပ်မနေနဲ့.
လာပါ...

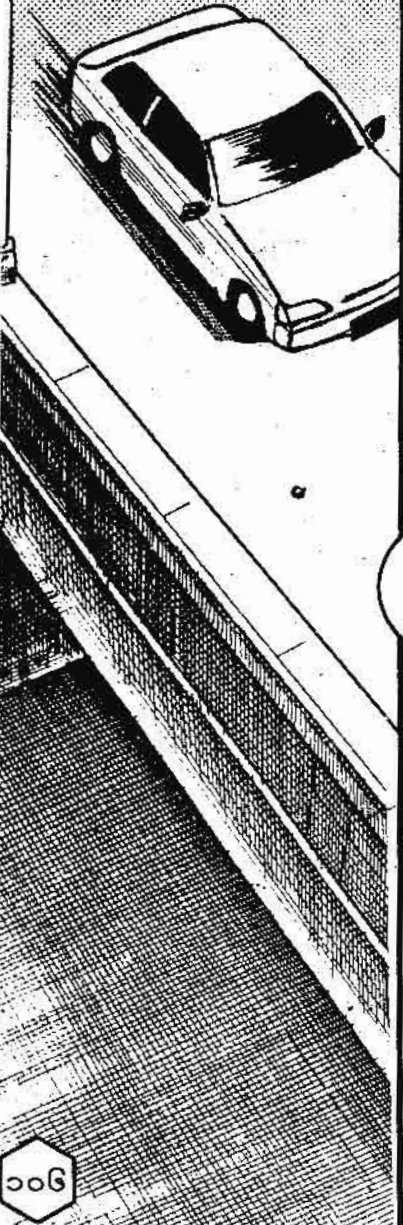
တံခါးဖွင့် လက်ကိုဆွဲ၍
ကားထဲအတင်းဆွဲသွင်း
သည်။သိမ့်က ...
ဘုမသိ ဘမသိနှင့် ...

ဝေါခနဲ မောင်းထွက်
ပြည်လမ်း တစ်လျှောက်
အရှိန်နှင့် ပြေးနေ၏ ... .. ။

ကားကို ဖြည်းဖြည်း
မောင်းပါကွယ် ...
အခု ဒါကတယ်လဲ

ရောက် စကားမပြန် ... ..

ဘယ်သူနဲ့
ဘာဖြစ်လာတာလဲ

မာမာနဲ့

ဘာလဲ ...
သိမ့်ကြောင့်လား

www.burmeseclassic
လီဖာကုတ်နင်း၏ ။မဖြေ ... ..
ကားကလေးက မြားတစ်စင်း
သဖွယ် လမ်းပေါ်မှာပြေးနေသည်။

ပြောပါမောင်ရယ် ...
ကျွန်မကို အားနာနေလား

ခက်တယ်သိမ့်ရယ်
မောင်ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာ
ဆုံးဖြတ်ပြီးပါပြီ။သိမ့်ကိုမောင်
မခွဲရက်ဘူး။ဝေးရာကိုသွား
ကြဖို့ပဲရှိတယ် ... ..

ဟာ ... ခက်တာပဲကွယ် စိတ်လိုက်မာန်ပါ လုပ်ရင် အားလုံးဒုက္ခရောက် ကုန်ကြမှာပေါ့ ...

ဘာလဲ... သိမ့်က ကြောက်နေတာလား

ကားလေးက လမ်းအကွေ့မှာပင် အရှိန်မပြောင်း ... ..

မကြောက်ပါဘူးမောင် ခေါင်းအေးအေးထားရင် နည်းလမ်းတွေ ပေါ်လာ နိုင်ပါတယ် ... ..

ဟို...ဟိုနာ

လမ်းအကွေ့မှာ ကျော်ဖတ်
ရကြောင်းမသိဟုထင်သည် ...

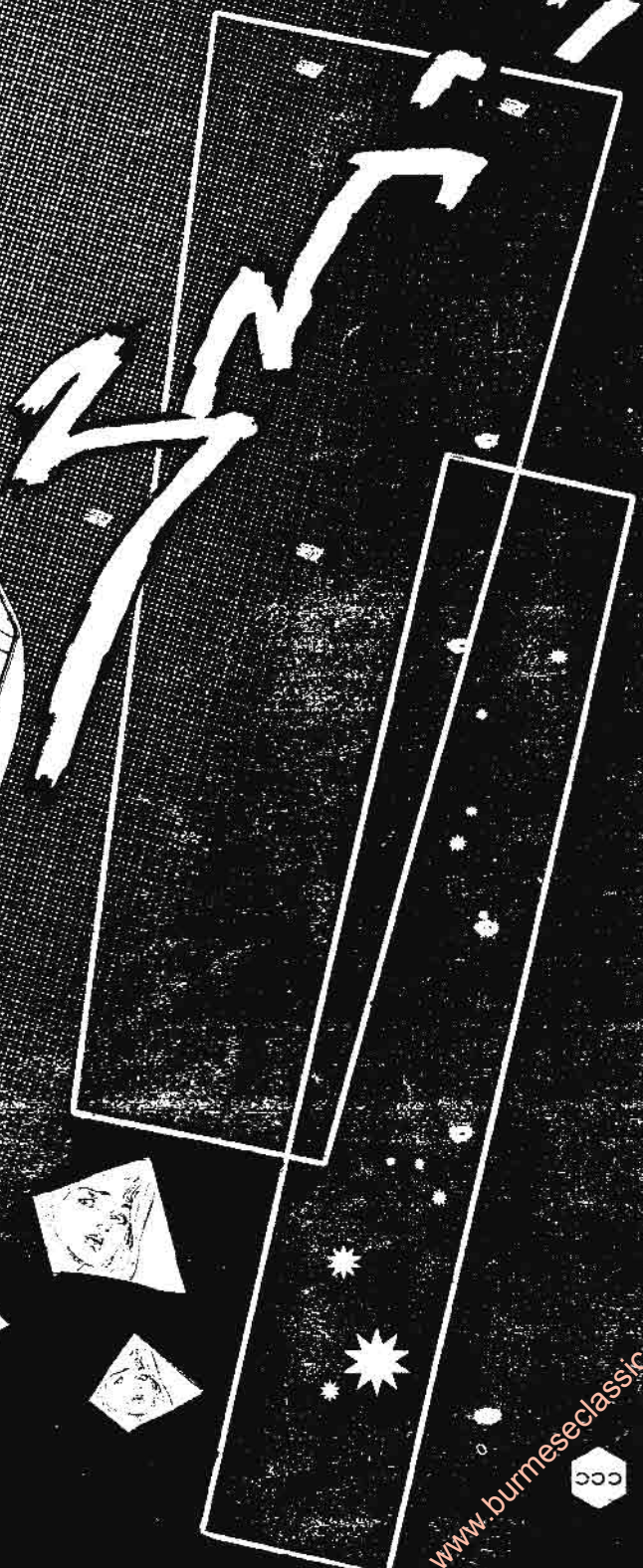
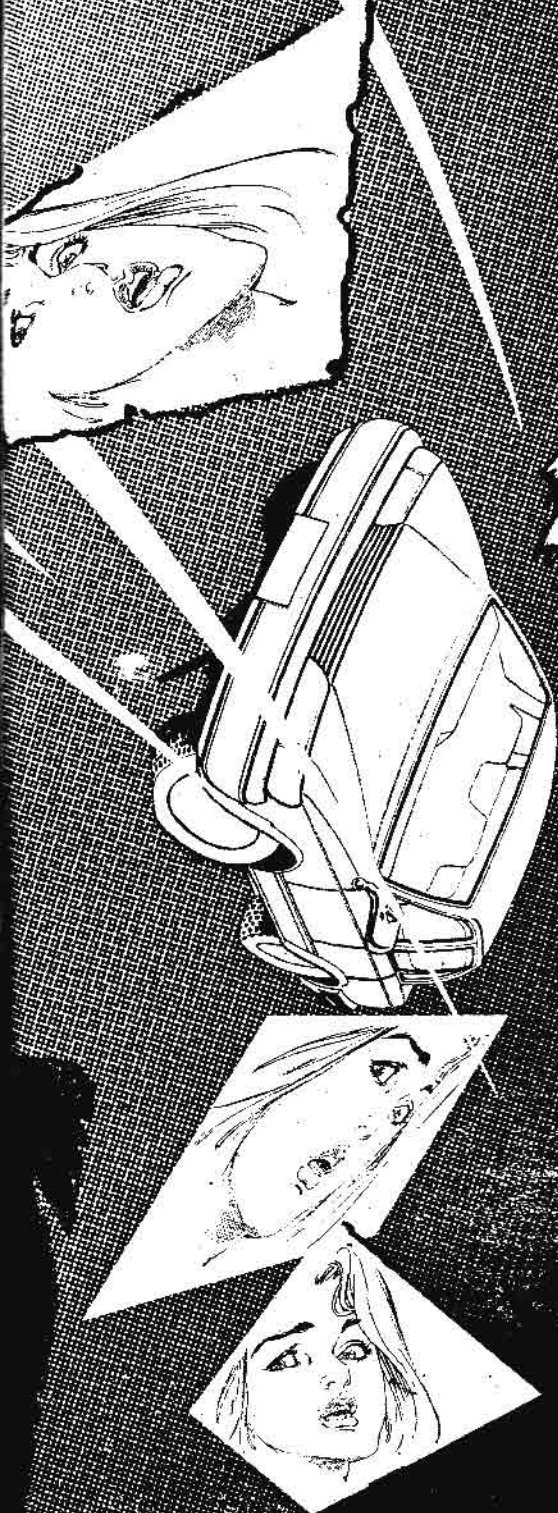
ကုန်တင်ကားကြီးကို ... ..
ကျော်တက်လာသည် ဒတ်ဆန်းကား

အာ

နောက်ကျသွားပါပြီ...သူ့အာရုံများ
လွင့်ပျောက်ပြေးထွက်သွားတော့၏

သိမ့်

သိမ့်

သူ့အသံက ... ..
တိုးတိုးလေးရယ် ...

ဟော ... သတိရ
လာပြီ ...

မျက်လုံးမှဝင်လာသော
အလင်းရောင်တွေက
စူးရှလွန်းသည် ... ..

သိမ့်

သိမ့်

ချစ်သူကို အမှတ်ရ၏ ...

ရှိတယ်လေ
သား ...

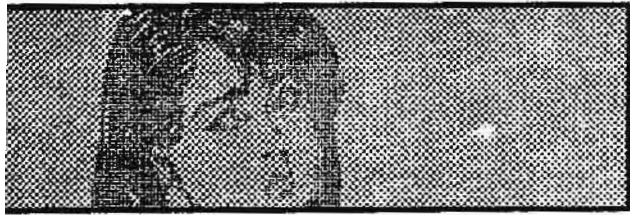
ဒက်ဒီ၏ အသံမှန်းသိသည်
မကြာခင် ပြန်အိပ်ပျော်
သွားပြန်၏ ... ..။

သားသတိပြန်ရပြီ ...
သားရေ ...
သားလေးရေ ...

မာမိ၏ အသံ ... ခြေသံများ
လှုပ်ရှားသံများအားလုံး
ကြားနေရသည် ... ..။

ပုံရိပ်များ တဖြည်းဖြည်းကြည်လင်လာသည် ... သိမ့်က ... နံဘေးမှာ
စိုးရိမ်ကြီးစွာ ထိုင်နေ၏ ...။ မျက်ဝန်းမှမျက်ရည်ဥလေးများ
တွဲလွဲခဲ့နေသည်မှာ အတိုင်းသာ.....။

ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး လျှပ်မရ ...
မျက်ခွံများက လေးလံနေသည် ...
အနားမှာသိမ့်ရုံနေပြီဟူသော
အသိကြောင့် မျက်လွှာကိုအသာ
ချထားလိုက်သည် ...။ သိမ့်.....
ဘာမှမဖြစ်ရင်ပြီးတာပဲ... စိုးရိမ်
လိုက်ရတာသိမ့်ရယ် .....
အသံကား ... ထွက်မလာ ..... ။

သိမ့်၏ကိုယ်သင်းနံ့လေး နီးကပ်စွာ
ဆွတ်ပျံ့လာစဉ်...ရင်သည် လှိုက်ဖို
နေ၏။ ပါးပြင်နှင့် ... လည်တိုင်
တလျှောက် ပွတ်တိုက်ပြေးလွှား
နေကြသည် ... ..

အသိအာရုံများ မူးယစ်ရီဝေနေ၏ ... ။
ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး လေဟာနယ်ထဲ
ရောက်သွားသလို လွင့်မျောနေသည်မှာ
အတိုင်းအဆမရှိ ... ..

သိမ့်က ဖွဖလေးနမ်းသည်
သက်ရောက်မှုတိုင်း၌ ...
စိတ်သည် တပ်မက်စွာ
ရှိနေ၏ ... ..

ပါးပြင်ပေါ်မှာ အေးခနဲ ခံစားလိုက်ရသည်
သိမ့်၏ မျက်ရည်စက်များပင်ဖြစ်ပါမည် ။
သိမ့်ငိုနေမည်ထင်၏ ။ သိမ့်ငိုနေသည်...။

ရင်ဘတ်ပေါ်တွင် မှီအုံးရင်း...သိမ့်က
ငိုနေပါသည် ... သိမ့်ကိုအားပေး
ချင်သည်။ ။အသံက ..... ထွက်မလာ
ခန္ဓာကိုယ်က လှုပ်လို့မရ ... .. ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ... အနားမှာ သိမ့်ရှိနေသည် ...
ဟူသော အသိကြောင့် စိတ်ကိုလျော့ချလိုက်သည်။

ဘာမှစိုးရိမ်စရာ
မရှိပါဘူး အခြေအနေ
ကောင်းနေပါပြီ ...

ဧရာ ပြန်စဉ်းစားသည် ... မျက်လုံးကိုတော့
မဖွင့်ချင် ... အသိတရားက ပုံမှန်
ပြန်ဖြစ်လာသည်ဟုဆိုရမည် ... ..

သိမ့် ...
သိမ့်ကော...
မာမိ ...

ရှိပါတယ်
သားရယ်

သူ့မျက်လုံးဖွင့်လိုက်၏။ မျက်လုံးပေါင်း
များစွာက သူ့ကို စူးစိုက်နေကြ၏ ... ..။

သား ...
သတိမရတာ ...
နှစ်ရက်ရှိပြီ ...

သိမ့်ကော
မာမိ ...

ဆေးရုံကဆင်းသွား
ခဲ့ပြီလေ ... ..

ဘာမှမဖြစ်
ဘူးပေါ့ ...

ခေါင်းညိတ်ကြ၏။ သူ့ယဲ့ယဲ့လေး
ပြုံးမိသည် ...။ နောက်တော့ ...
အိပ်ပျော်သွားပြန်သည် ... ..။

သိမ့် ဘာဖြစ်လို့.

ပြန်နိုးလာသောအခါ တစ်ကိုယ်လုံး
လှုပ်၍မရ...။ ခြေထောက်တွေမှာ
ကျောက်ပတ်တီးတွေ စီးထားလည်ပဲ

သူလည်း ...

ဆေးရုံကသာ ဆင်းသွားရတာ
နေမှမကောင်းဘဲ :ပြီးတော့နယ်ကို
ပြန်သွားရဦးမယ်လို့ ပြောတယ်
သား ... ..

သိမ့်ကို
သိပ်တွေ့ချင်တယ်
ဒက်ဒီရယ်

ရင်လှိုက်စွာတဖြစ်သည်...

သားနေကောင်းရင်
တွေ့ကြရမှာပဲ .....

ဆေးရုံမှာ သုံးလမျှ
ကြာသည် ... ..။

ဆေးရုံက ဆင်းပြန်တော့လည်း
သိမ့်ကို နယ်ပြန်သွားပြီဟုသာ
ဝိုင်းပြောကြသည် ... ..။

မာမိတို့၊
ကျွန်တော့်ကို ညာနေကြ
တာပါ .....

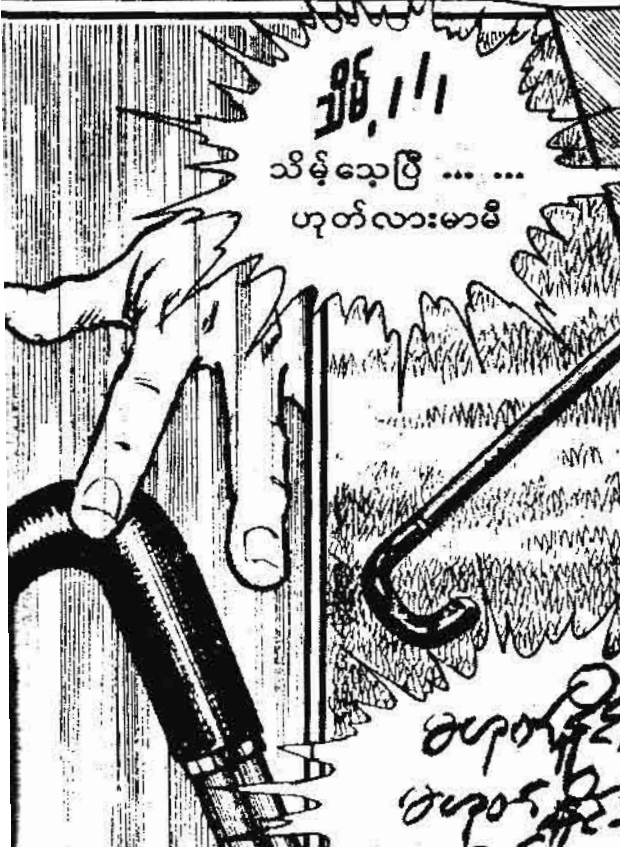
သိမ့်ကိုတွေ့ချင်တယ်
မာမိရယ်...မတွေ့ကြအောင်
လုပ်ထားကြတယ်
မဟုတ်လား... ..

မရဲရင့်တော့ပါ ... အကြည့်လွှဲလိုက်
ရတော့၏။ ရစ်ဝဲလာသော မျက်ရည်တို့ကို
သားမမြင်စေလိုပါ ... ..

သား... စိတ်ခိုင်ခိုင်ထားပါ
တကယ်တော့ သိမ့်ဟာ ...
အဲသည့်နေ့ကပဲ နေရာမှာတင်
ပွဲ ... .. ပွဲချင်းပြီး ...

ဗဟုတန်ခိုးက
ဗဟုတန်ခိုးက

သိမ့်ရေ

သိမ့်

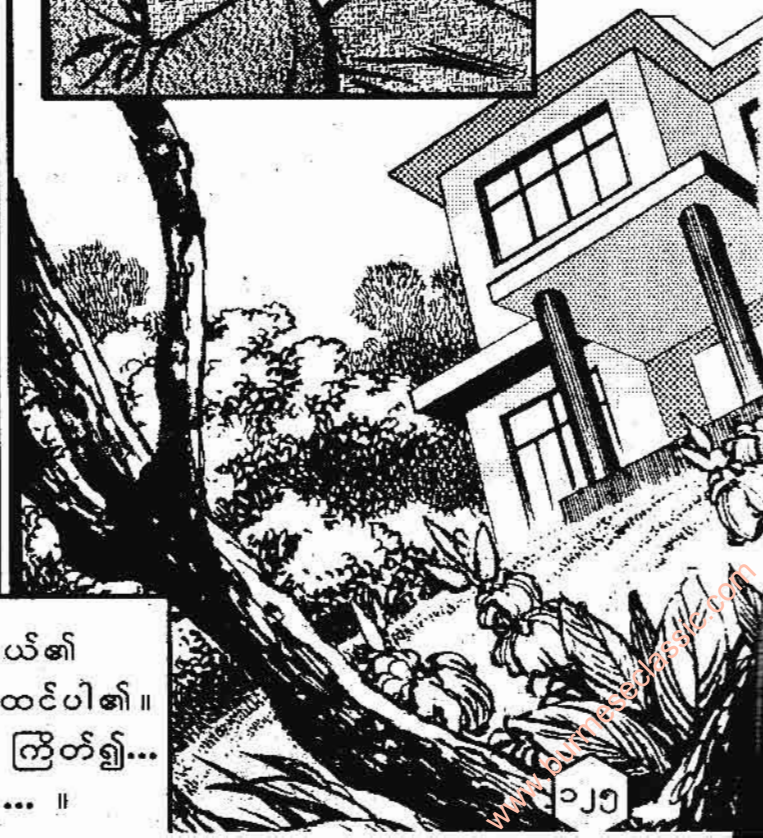
ကျယ်ကျယ်လောင်လောင်
ဟစ်အော် မိပါသည်။အမြင်တွေ
မှုန်ရိုဝါးဝေဝါး လာ၏ ... ..။

ငိုလိုက်လေ သား..
အားရအောင်သာ
ငိုလိုက်ပါသားရယ်...

ဟင့် ... အဟင့်
သိမ့် ... သိမ့်ရယ်

ကလေးငယ်တစ်ဦးနယ်ပင်၊
သူ့ရှိုက်၍ရှိုက်၍ ငိုနေရပါပြီ... ..။

ဒေါ်ခင်မျိုးမြင့်လည်း သားငယ်၏
အပူက သူ့ကိုပါ ကူးစက်ပြီထင်ပါ၏။
အင့်ခနဲ တစ်ချက်ရှိုက်ပြီး... ကြိတ်၍...
ငိုနေဖြစ်ပါပြီ ... ..။

၂၀၁၁ ခု
အောက်တိုဘာလ
၁၀ ရက်နေ့

ပန်းတစ်ပွင့်၏
 ဖြစ်တည်ခြင်းပင်လျှင်
 ကြွေရမည်. နိဂုံးဖြစ်နေပါ၏။
 မှန်တိုင်းသင့် အကြွေခံ
 ပန်းတစ်ပွင့်၏ ဒဏ္ဍာရီသည်
 ဧရာအတွက်
 နှလုံးသားထက်မှာ
 ဖျောက်ဖျက် မရနိုင်သော
 စိတ်ဒဏ်ရာဖြစ်ခဲ့ပါပြီတည်း။ ။

* စာပေနှင့်ပြုစုက်အမှတ် - ၁၀၇၀ / ၂၀၀၂ (၁၀)

* ဇာတ်အုပ်နှင့်ပြုစုက်အမှတ် ၁၀၉၄ / ၂၀၀၂ (၁၁)

* ထုတ်ဝေသူ
ဦးကျော်ကျော် (၃၄၁၄)

ကျော်လစဉ်
၁၃၂၊ ၃၅ လမ်း
ရန်ကင်းမြို့

* ပုံနှိပ်သူ
ဦးမောင်မျိုး
ကြောင်နှစ်ကောင်ပုံနှိပ်တိုက်

* ပထမအကြိမ် - ၂၀၀၂ ခုနှစ် - ဒီဇင်ဘာလ
အုပ်စု - ၅၀၀၊ တန်ဖိုး (၃၀) ကျပ်

.....
စီစဉ်သူ
မောင်မျိုး (ကြောင်နှစ်ကောင်စာပေ)